

I

(Įstatymo galią turintys teisės aktai)

DIREKTYVOS

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA 2014/41/ES

2014 m. balandžio 3 d.

dėl Europos tyrimo orderio baudžiamosiose bylose

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 82 straipsnio 1 dalies a punktą,

atsižvelgdami į Belgijos Karalystės, Bulgarijos Respublikos, Estijos Respublikos, Ispanijos Karalystės, Austrijos Respublikos, Slovėnijos Respublikos ir Švedijos Karalystės iniciatyvą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽¹⁾,

kadangi:

- (1) Europos Sąjunga yra užsibrėžusi tikslą puoselėti ir plėtoti laisvės, saugumo ir teisingumo erdvę;
- (2) pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 82 straipsnio 1 dalį teisminis bendradarbiavimas baudžiamosiose bylose Sąjungoje turi būti grindžiamas nuosprendžių ir teismo sprendimų tarpusavio pripažinimo principu, kuris nuo 1999 m. spalio 15–16 d. Tampereje įvykusio Europos Vadovų Tarybos susitikimo visuotinai laikomas Sąjungoje vykdomo teismo bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose pagrindu;
- (3) Tarybos pamatiniame sprendime 2003/577/TVR ⁽²⁾ atsižvelgta į kuo skubesnį orderių tarpusavio pripažinimo poreikį, siekiant užkirsti kelią įrodymų sunaikinimui, pakeitimui, perkėlimui, perdavimui ar perleidimui. Tačiau kadangi šis aktas taikomas tik arešto etapui, kartu su arešto aktu reikia pateikti atskirą prašymą perduoti įrodymus orderį išduodančiajai valstybei (toliau – išduodančioji valstybė), laikantis savitarpio pagalbai baudžiamosiose bylose taikomų taisyklių. Dėl to taikoma dviejų etapų procedūra, dėl kurios nukentia jo veiksmingumas. Be to, ši sistema egzistuoja kartu su tradicinėmis bendradarbiavimo priemonėmis, todėl kompetentingos institucijos retai ja naudojasi praktikoje;
- (4) Tarybos pamatinis sprendimas 2008/978/TVR ⁽³⁾ buvo priimtas siekiant taikyti Europos įrodymų orderio (toliau – EĮO) tarpusavio pripažinimo principą siekiant gauti daiktus, dokumentus ir duomenis, reikalingus baudžiamosiose bylose. Tačiau EĮO taikomas tik jau turimiems įrodymams, todėl jo taikymo sritis su įrodymais susijusiame teisminiame bendradarbiavime baudžiamosiose bylose yra ribota. Dėl ribotos orderio taikymo srities kompetentingos institucijos galėjo savo nuožiūra naudotis nauja sistema arba savitarpio teisinės pagalbos procedūromis, kurios bet kuriuo atveju toliau taikomos įrodymams, nepatenkantiems į EĮO taikymo sritį;

⁽¹⁾ 2014 m. vasario 27 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2014 m. kovo 14 d. Tarybos sprendimas.

⁽²⁾ 2003 m. liepos 22 d. Tarybos pamatinis sprendimas 2003/577/TVR dėl turto arba įrodymų arešto aktų vykdymo Europos Sąjungoje (OL L 196, 2003 8 2, p. 45).

⁽³⁾ 2008 m. gruodžio 18 d. Tarybos pamatinis sprendimas 2008/978/TVR dėl Europos įrodymų orderio, skirto gauti daiktus, dokumentus ir duomenis siekiant juos naudoti baudžiamuosiuose procesuose (OL L 350, 2008 12 30, p. 72).

- (5) nuo to laiko, kai buvo priimti pamatiniai sprendimai 2003/577/TVR ir 2008/978/TVR, tapo aišku, kad dabartinė įrodymų rinkimo sistema yra pernelyg suskaidyta ir sudėtinga. Todėl reikia naujo požiūrio;
- (6) 2009 m. gruodžio 10–11 d. priimtoje Stokholmo programoje Europos Vadovų Taryba išreiškė nuomonę, kad reikėtų tęsti išsamios sistemos, skirtos įrodymams rinkti tarpvalstybinio pobūdžio bylose, kuri būtų grindžiama tarpusavio pripažinimo principu, kūrimą. Europos Vadovų Taryba nurodė, kad šioje srityje galiojantys aktai sudaro nevientisą sistemą ir kad reikia naujo požiūrio, pagrįsto tarpusavio pripažinimo principu, be to, kad taip pat būtina atsižvelgti į tradicinės savitarpio teisinės pagalbos sistemos lankstumą. Todėl Europos Vadovų Taryba paragino sukurti išsamią sistemą, kuri pakeistų visus šiuo metu šioje srityje galiojančius aktus, įskaitant Pamatinį sprendimą 2008/978/TVR, kuri, kiek įmanoma, būtų taikoma visų rūšių įrodymams, kurioje būtų nustatyti įvykdymo terminai ir pagal kurią, kiek įmanoma, būtų apriboti atsisakymo vykdyti orderį pagrindai;
- (7) šis naujas požiūris turėtų būti grindžiamas vienintele priemone, kuri vadinama Europos tyrimo orderiu (toliau – ETO). ETO turėtų būti išduodamas vienai ar kelioms konkrečioms tyrimo priemonėms vykdyti ETO vykdančioje valstybėje (toliau – vykdančioji valstybė), siekiant surinkti įrodymus. Tai apima ir įrodymų, kuriuos vykdančioji institucija jau turi, gavimą;
- (8) ETO taikymo sritis turėtų būti horizontali, todėl jis turėtų būti taikomas visoms tyrimo priemonėms, kuriomis siekiama surinkti įrodymus. Tačiau tam, kad būtų sudaryta jungtinė tyrimo grupė ir tokioje grupėje surinkti įrodymai, reikalingos specialios taisyklės, kurias būtų geriau nustatyti atskirai. Todėl, nedarant poveikio šios direktyvos taikymui, tos rūšies tyrimo priemonei toliau turėtų būti taikomi galiojantys aktai;
- (9) ši direktyva neturėtų būti taikoma Konvencijoje dėl Šengeno susitarimo įgyvendinimo ⁽¹⁾ nurodytam tarpvalstybiniam sekimui;
- (10) ETO daugiausia dėmesio turėtų būti skiriama vykdytinai tyrimo priemonei. Išduodančioji institucija, remdamasi turima išsamią informacija apie atitinkamą tyrimą, gali geriausiai nuspręsti, kokią tyrimo priemonę taikyti. Tačiau, kai įmanoma, vykdančioji institucija turėtų taikyti kitos rūšies tyrimo priemonę, jei jos nacionalinėje teisėje nurodyta tyrimo priemonė nenumatyta arba jos nebūtų galima taikyti panašioje nacionalinėje byloje. Galimybė taikyti priemonę turėtų reikšti atvejus, kai nurodyta tyrimo priemonė numatyta vykdančiosios valstybės teisėje, tačiau teisiškai ją galima taikyti tik tam tikrais atvejais, pavyzdžiui, kai tyrimo priemonė gali būti vykdoma tik tam tikro sunkumo nusikalstamų veikų atveju, prieš asmenis, kurių atžvilgiu jau yra tam tikrų įtarimų, arba atitinkamam asmeniui sutikus. Vykdančioji institucija taip pat gali taikyti kitos rūšies tyrimo priemonę, jei ja būtų pasiektas toks pat rezultatas kaip ir ETO nurodyta tyrimo priemonė, tačiau bus mažiau trukdoma atitinkamam asmeniui naudotis pagrindinėmis teisėmis;
- (11) ETO turėtų būti naudojamas tais atvejais, kai konkrečiu atveju tyrimo priemonės vykdymas atrodo proporcingas, tinkamas ir taikytinas. Todėl išduodančioji institucija turėtų įsitikinti, ar reikalaujami įrodymai yra būtini ir proporcingi proceso tikslais, ar pasirinkta tyrimo priemonė yra būtina ir proporcinga atitinkamų įrodymų rinkimo tikslais ir ar kita valstybė narė turėtų dalyvauti tų įrodymų rinkime išduodant ETO. Tokį pat įvertinimą reikėtų atlikti per patvirtinimo procedūrą, kai pagal šią direktyvą reikalaujama patvirtinti ETO. ETO vykdyti neturėtų būti atsisakoma kitais nei šioje direktyvoje nustatytais pagrindais. Tačiau vykdančioji institucija turėtų turėti teisę pasirinkti tyrimo priemonę, kuria mažiau pažeidžiamas privatumas nei atitinkamame ETO numatyta priemonė, jei ja galima pasiekti panašių rezultatų;
- (12) išduodama ETO, išduodančioji institucija turėtų itin daug dėmesio skirti tam, kad būtų užtikrinta visapusiška pagarba Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (toliau – Chartija) 48 straipsnyje nustatytoms teisėms. Nekaltumo prezumpcija ir teisės į gynybą baudžiamosiose bylose yra Chartijoje pripažintų pagrindinių teisių pagrindas baudžiamąjo teisingumo srityje. Bet koks tokių teisių apribojimas pagal šią direktyvą vykdytina tyrimo priemone turėtų visapusiškai atitikti Chartijos 52 straipsnyje nustatytus reikalavimus, susijusius su būtinumu, proporcingumu ir bendrojo intereso tikslais, kurių ta priemone turėtų būti siekiama, visų pirma kitų asmenų teisių ir laisvių apsauga;

⁽¹⁾ Konvencija dėl 1985 m. birželio 14 d. Šengeno susitarimo, sudaryto tarp Beniliukso ekonominės sąjungos valstybių, Vokietijos Federacinės Respublikos ir Prancūzijos Respublikos Vyriausybės dėl laipsniško jų bendrų sienų kontrolės panaikinimo įgyvendinimo (OL L 239, 2000 9 22, p. 19).

- (13) siekiant užtikrinti ETO perdavimą vykdančiosios valstybės kompetentingai institucijai, išduodančioji institucija gali pasinaudoti bet kuriomis galimomis ar tinkamomis perdavimo priemonėmis, pavyzdžiui, Europos teismo tinklo saugia telekomunikacijų sistema, Eurojustu ar kitais teisminių arba teisėsaugos institucijų naudojamais kanalais;
- (14) darant pareiškimą dėl kalbų vartojimo, valstybės narės yra raginamos nurodyti bent vieną paprastai Sąjungoje vartojamą kalbą, kuri nėra viena iš atitinkamos valstybės narės valstybinių kalbų;
- (15) ši direktyva turėtų būti įgyvendinama atsižvelgiant į Europos Parlamento ir Tarybos direktyvas 2010/64/ES ⁽¹⁾, 2012/13/ES ⁽²⁾ ir 2013/48/ES ⁽³⁾, kurios skirtos procesinėms teisėms baudžiamajame procese;
- (16) atsižvelgiant į nacionalinę teisę, neprievartinės priemonės galėtų būti, pavyzdžiui, tokios priemonės, kuriomis nepažeidžiama teisė į privatų gyvenimą ar teisė į nuosavybę;
- (17) *ne bis in idem* principas yra vienas iš pagrindinių Sąjungos teisės principų, pripažintas Chartijoje ir išplėtotas Europos Sąjungos Teisingumo Teismo praktikoje. Todėl vykdančioji institucija turėtų turėti teisę atsisakyti vykdyti ETO, jei jo vykdymas prieštarautų tam principui. Atsižvelgiant į preliminarų proceso, dėl kurio buvo išduotas ETO, pobūdį, neturėtų būti galima atsisakyti vykdyti ETO, kai juo siekiama nustatyti, ar yra prieštaravimas *ne bis in idem* principui, arba kai išduodančioji institucija yra pateikusi garantijų, kad vykdamas ETO perduoti įrodymai nebūtų naudojami siekiant patraukti baudžiamojon atsakomybėn asmenį, kurio atžvilgiu kitoje valstybėje narėje byla remiantis tais pačiais faktais baigta, arba paskirti jam sankciją;
- (18) kaip ir kitų tarpusavio pripažinimo aktų atveju, ši direktyva nekeičia pareigos paisyti pagrindinių teisių ir pagrindinių teisės principų, kaip tai įtvirtinta Europos Sąjungos sutarties (toliau – ES sutartis) 6 straipsnyje ir Chartijoje. Siekiant tai patikslinti, tekste įterpta speciali nuostata;
- (19) laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės kūrimas Sąjungoje grindžiamas tarpusavio pasitikėjimu ir prezumpcija, kad kitos valstybės narės laikosi Sąjungos teisės ir visų pirma paais pagrindinių teisių. Tačiau ta prezumpcija yra nugrinčijama. Todėl jei esama pagrįstų priežasčių manyti, kad vykdamas ETO nurodytą tyrimo priemonę būtų pažeista atitinkamo pagrindinė teisė ir kad vykdančioji valstybė nepaisytų jai tenkančių pareigų, susijusių su Chartijoje pripažintų pagrindinių teisių apsauga, turėtų būti atsisakyta vykdyti ETO;
- (20) turėtų būti galima atsisakyti vykdyti ETO tais atvejais, kai vykdančiojoje valstybėje jį pripažinus ar įvykdžius joje būtų pažeistas imunitetas arba privilegija. Bendros terminų „imunitetas“ ar „privilegija“ apibrėžties Sąjungos teisėje nėra; todėl tie terminai turi būti tiksliai apibrėžti nacionalinėje teisėje, ir jie gali apimti medicinos ir teisės profesijų atstovams taikomą apsaugą, tačiau neturėtų būti aiškinami prieštaraujant tų Konvencijos dėl Europos Sąjungos valstybių narių savitarpio pagalbos baudžiamosiose bylose protokole ⁽⁴⁾ numatytai pareigai panaikinti tam tikrus atsisakymo pagrindus. Tokie pagrindai taip pat gali apimti ir taisykles dėl spaudos laisvės ir saviraiškos laisvės kitose žiniasklaidos priemonėse, nors tai nebūtinai laikoma privilegijomis ar imunitetais;
- (21) siekiant užtikrinti spartų, veiksmingą ir nuoseklų valstybių narių bendradarbiavimą baudžiamosiose bylose, turi būti nustatyti terminai. Sprendimas dėl pripažinimo ar vykdymo turėtų būti priimamas, o tyrimo priemonė turėtų būti faktiškai vykdoma taip pat sparčiai ir teikiant tokį pat prioritetą, kaip ir panašioje nacionalinėje byloje. Turėtų būti nustatyti terminai, siekiant užtikrinti, kad sprendimas būtų priimtas ar priemonė įvykdyta per pagrįstą laiką arba kad būtų paisoma išduodančiosios valstybės procesinių apribojimų;

⁽¹⁾ 2010 m. spalio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2010/64/ES dėl teisės į vertimo žodžiu ir raštu paslaugas baudžiamajame procese (OL L 280, 2010 10 26, p. 1).

⁽²⁾ 2012 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2012/13/ES dėl teisės į informaciją baudžiamajame procese (OL L 142, 2012 6 1, p. 1).

⁽³⁾ 2013 m. spalio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/48/ES dėl teisės turėti advokatą vykstant baudžiamajam procesui ir Europos arešto orderio vykdymo procedūroms ir dėl teisės reikalauti, kad po laisvės atėmimo būtų informuota trečioji šalis, ir teisės susisiekti su trečiaisiais asmenimis ir konsulinėmis įstaigomis laisvės atėmimo metu (OL L 294, 2013 11 6, p. 1).

⁽⁴⁾ Konvencijos dėl Europos Sąjungos valstybių narių savitarpio pagalbos baudžiamosiose bylose protokolas, Tarybos patvirtintas pagal Europos Sąjungos sutarties 34 straipsnį (OL C 326, 2001 11 21, p. 2).

- (22) teisių gynimo priemonės, kurias galima taikyti ginčijant ETO, turėtų būti bent jau lygiavertės teisių gynimo priemonėms, kurias galima taikyti nacionalinėje byloje ginčijant atitinkamą tyrimo priemonę. Laikydamosi nacionalinės teisės valstybės narės turėtų užtikrinti, kad būtų galima taikyti tas teisių gynimo priemones, be kita ko, visas suinteresuotąsias šalis laiku informuojant apie galimybes jomis pasinaudoti ir tam taikomą tvarką. Tais atvejais, kai suinteresuotoji šalis vykdančiojoje valstybėje pareiškia prieštaravimų dėl ETO, susijusių su materialiniais ETO išdavimo pagrindais, patartina informaciją apie tokį prieštaravimą perduoti išduodančiai institucijai ir atitinkamai informuoti suinteresuotąją šalį;
- (23) su ETO vykdymu susijusias išlaidas, patirtas vykdančiosios valstybės teritorijoje, turėtų padengti tik ta valstybė, laikydamosi bendrojo tarpusavio pripažinimo principo. Tačiau vykdant ETO vykdančioji valstybė gali patirti itin didelių išlaidų. Tokios itin didelės išlaidos gali būti susijusios, pavyzdžiui, su sudėtingomis ekspertų išvadomis arba didelio masto policijos operacijomis, arba ilgą laiką trunkančia sekimo veikla. Tokios išlaidos neturėtų kliudyti vykdyti ETO, o išduodančioji ir vykdančioji institucijos turėtų stengtis nustatyti, kokios išlaidos laikytinos itin didelėmis. Dėl išlaidų klausimo išduodančioji valstybė ir vykdančioji valstybė galėtų konsultuotis, ir joms rekomenduojama šį klausimą išspręsti konsultacijų etape. Kraštutiniu atveju išduodančioji institucija gali nuspręsti panaikinti ETO arba jį palikti, o išlaidų dalį, kurią vykdančioji valstybė laiko itin didele ir kuri iš tikrųjų būtina vykdant procesą, turėtų padengti išduodančioji valstybė. Tas mechanizmas neturėtų būti papildomas atsisakymo pagrindais; bet kuriuo atveju juo neturėtų būti piktnaudžiaujama, taip uždelstant arba sustabdant ETO vykdymą;
- (24) pagal ETO nustatoma viena įrodymų gavimo sistema. Tačiau tam tikrų rūšių tyrimo priemonėms, kurios turėtų būti įtrauktos į ETO (pavyzdžiui, laikinas suimtųjų perdavimas, apklausos naudojant vaizdo ar telefoninę konferenciją, su banko sąskaitomis ar banko sandoriais susijusios informacijos gavimas, kontroliuojamasis gabenimas ar slapieji tyrimai), reikia papildomų taisyklių. ETO taikomas tyrimo priemonėms, pagal kurias įrodymai renkami realiuoju laiku, nuolat ir per tam tikrą laikotarpį, tačiau prireikus išduodančioji valstybė ir vykdančioji valstybė turėtų susitarti dėl praktinės tvarkos, kad būtų atsižvelgta į skirtumus tarp tų valstybių nacionalinių teisių;
- (25) šioje direktyvoje nustatomos taisyklės dėl tyrimo priemonės vykdymo įrodymų rinkimo tikslais visose baudžiamojo proceso stadijose, įskaitant nagrinėjimo teisme stadiją, jei reikia, susijusiam asmeniui dalyvaujant. Pavyzdžiui, ETO gali būti išduodamas susijusio asmens laikino perdavimo išduodančiai valstybei arba apklausos vykdymo naudojant vaizdo konferenciją tikslais. Tačiau tais atvejais, kai tas asmuo kitai valstybei narei turi būti perduodamas siekiant jį patraukti baudžiamajon atsakomybėn, įskaitant tai, kad tas asmuo turi būti perduotas teismui bylos nagrinėjimo teisme tikslais, pagal Tarybos pagrindų sprendimą 2002/584/TVR ⁽¹⁾ turėtų būti išduotas Europos arešto orderis (EAO);
- (26) siekiant užtikrinti, kad EAO būtų naudojamas proporcingai, išduodančioji institucija turėtų apsvarstyti, ar ETO būtų veiksminga ir proporcinga priemonė baudžiamojo proceso tikslais. Išduodančiosios institucijos turėtų apsvarstyti visų pirma tai, ar kaip alternatyva galėtų būti veiksminga išduoti ETO siekiant apklausti įtariamąjį ar kaltinamąjį naudojant vaizdo konferenciją;
- (27) ETO gali būti išduotas siekiant gauti įrodymų, susijusių su bet kokio pobūdžio sąskaitomis, kurias bet kuriame banke arba kitoje finansų įstaigoje turi asmuo, kurio atžvilgiu vyksta baudžiamasis procesas. Tą galimybę reikia suprasti plačiąja prasme, kaip apimančią ne tik įtariamuosius ar kaltinamuosius, bet ir visus kitus asmenis, kurių atžvilgiu kompetentingos institucijos tokią informaciją laiko esant reikalingą vykstant baudžiamajam procesui;
- (28) tais atvejais, kai šioje direktyvoje daroma nuoroda į finansų įstaigas, tas terminas turėtų būti suprantamas laikantis atitinkamos apibrėžties, pateiktos Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2005/60/EB ⁽²⁾ 3 straipsnyje pateiktose apibrėžtyse;
- (29) tais atvejais, kai ETO išduodamas siekiant gauti tam tikros sąskaitos duomenis, terminas „duomenys“ turėtų būti suprantamas kaip apimantis bent sąskaitos turėtojo vardą, pavardę (pavadinimą) ir adresą, duomenis apie su sąskaita susijusius įgaliojimus ir bet kuriuos kitus duomenis ar dokumentus, kuriuos atidarant sąskaitą pateikė sąskaitos turėtojas ir kurie vis dar saugomi banke;

⁽¹⁾ 2002 m. birželio 13 d. Tarybos pagrindų sprendimas 2002/584/TVR dėl Europos arešto orderio ir perdavimo tarp valstybių narių tvarkos (OL L 190, 2002 7 18, p. 1).

⁽²⁾ 2005 m. spalio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/60/EB dėl finansų sistemos apsaugos nuo jos panaudojimo pinigų plovimui ir teroristų finansavimui (OL L 309, 2005 11 25, p. 15).

- (30) galimybės bendradarbiauti pagal šią direktyvą dėl telekomunikacijų tinklais perduodamų duomenų perėmimo neturėtų apsiriboti tik telekomunikacijų turiniu, bet galėtų apimti ir su tokiomis telekomunikacijomis susijusių srauto ir vietos nustatymo duomenų rinkimą, kad kompetentingos institucijos galėtų išduoti ETO siekdamos gauti mažiau privatumą ribojančių duomenų apie telekomunikacijas. ETO, išduotam siekiant gauti su telekomunikacijomis susijusių ankstesnių srauto ir vietos nustatymo duomenų, turėtų būti taikoma bendra ETO vykdymui taikytina sistema ir, atsižvelgiant į vykdančiosios valstybės nacionalinę teisę, toks ETO gali būti laikomas prievartine tyrimo priemone;
- (31) tais atvejais, kai galimybę suteikti būtiną techninę pagalbą turi kelios valstybės narės, ETO turėtų būti siunčiamas tik vienai iš jų, o pirmenybė turėtų būti teikiama tai valstybei narei, kurioje atitinkamas asmuo yra. Valstybės narėms, kuriose tas asmuo yra ir kurių techninės pagalbos nereikia informacijos perėmimui įvykdyti, apie tai turėtų būti pranešta pagal šią direktyvą. Tačiau, kai techninės pagalbos negalima gauti tik iš vienos valstybės narės, ETO gali būti perduodamas daugiau kaip vienai vykdančiajai valstybei;
- (32) ETO, kuriame prašoma perimti telekomunikacijų tinklais perduodamus duomenis, išduodančioji institucija turėtų pateikti vykdančiajai institucijai pakankamai informacijos, pavyzdžiui, informaciją apie tiriamą nusikalstamą veiklą, kad vykdančioji institucija galėtų įvertinti, ar tyrimo priemonę būtų leidžiama taikyti panašioje nacionalinėje byloje;
- (33) valstybės narės turėtų atsižvelgti į tai, jog svarbu užtikrinti, kad paslaugų teikėjas, atitinkamos valstybės narės teritorijoje valdantis viešai prieinamus telekomunikacijų tinklus ir teikiantis viešai prieinamas telekomunikacijų paslaugas, galėtų teikti techninę pagalbą, kad būtų sudarytos palankios sąlygos bendradarbiauti pagal šį aktą teisėtai perimant telekomunikacijų tinklais perduodamus duomenis;
- (34) ši direktyva pagal savo taikymo sritį reglamentuoja tik laikinąsias priemones įrodymų rinkimo tikslu. Šiuo atžvilgiu reikėtų pabrėžti, kad baudžiamojo proceso metu bet kokiam objektui, įskaitant finansinį turtą, įvairios laikinosios priemonės gali būti taikomos ne tik įrodymų rinkimo, bet ir konfiskavimo tikslu. Šie du laikinųjų priemonių tikslai yra ne visada akivaizdžiai atskirti ir laikinosios priemonės tikslas proceso metu gali keistis. Dėl tos priežasties yra itin svarbu, kad ateityje būtų užtikrintas sklandus įvairių šioje srityje taikytinų aktų ryšys. Be to, dėl tos pačios priežasties įvertinti, ar objektas turi būti naudojamas įrodymams ir todėl jį galima nurodyti ETO, turėtų išduodančioji institucija;
- (35) tais atvejais, kai atitinkamuose tarptautiniuose dokumentuose, pavyzdžiui, Europos Taryboje sudarytose konvencijose, daroma nuoroda į savitarpio pagalbą, turėtų būti laikoma, kad santykiuose tarp valstybių narių, kurioms ši direktyva privaloma, ji yra viršesnė tų konvencijų atžvilgiu;
- (36) D priede išvardytų nusikalstamų veikų kategorijos turėtų būti aiškinamos taip, kaip ir galiojančiuose teisės aktuose dėl tarpusavio pripažinimo;
- (37) pagal 2011 m. rugsėjo 28 d. bendrą valstybių narių ir Komisijos politinį pareiškimą dėl aiškinamųjų dokumentų ⁽¹⁾ valstybės narės išipareigojo pagrįstais atvejais prie pranešimų apie perkėlimo priemones pridėti vieną ar daugiau dokumentų, kuriuose paaiškinamos direktyvos sudėtinių dalių ir nacionalinių perkėlimo priemonių atitinkamų dalių sąsajos. Šios direktyvos atveju Europos Parlamentas ir Taryba laikosi nuomonės, kad tokių dokumentų perdavimas yra pagrįstas;
- (38) kadangi šios direktyvos tikslo, t. y. priimtų sprendimų rinkti įrodymus tarpusavio pripažinimo, valstybės narės negali deramai pasiekti, tačiau dėl jos masto ir poveikio to tikslo būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamosi ES sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti;
- (39) šioje direktyvoje paisoma pagrindinių teisių ir laikomasi principų, pripažintų ES sutarties 6 straipsnyje ir Chartijoje, ypač jos VI antraštinėje dalyje, tarptautinėje teisėje ir tarptautiniuose susitarimuose, kurių šalys yra Sąjunga arba visos valstybės narės, įskaitant Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvenciją, ir valstybių narių konstitucijose atitinkamoje jų taikymo srityje. Jokia šios direktyvos nuostata negali būti aiškinama

⁽¹⁾ OL C 369, 2011 12 17, p. 14.

kaip draudžianti atsisakyti vykdyti ETO, kai remiantis objektyviais kriterijais yra priežasčių manyti, kad ETO buvo išduotas siekiant patraukti asmenį baudžiamojon atsakomybėn ar jį nubausti dėl jo lyties, rasės ar etninės kilmės, religijos, seksualinės orientacijos, pilietybės, kalbos ar politinių įsitikinimų arba kad dėl kurios nors iš tų priežasčių to asmens padėčiai gali būti daromas neigiamas poveikis;

- (40) fizinių asmenų apsauga tvarkant asmens duomenis yra viena iš pagrindinių teisių. Pagal Chartijos 8 straipsnio 1 dalį ir SESV 16 straipsnio 1 dalį kiekvienas asmuo turi teisę į savo asmens duomenų apsaugą;
- (41) valstybės narės, taikydamos šią direktyvą, turėtų nustatyti skaidrią asmens duomenų tvarkymo ir naudojimosi duomenų subjekto teisėmis į teisių gynimo priemones, siekiant apsaugoti savo asmens duomenis, politiką;
- (42) pagal šią direktyvą gauti asmens duomenys turėtų būti tvarkomi tik prireikus ir proporcingai tikslams, kurie atitinka nusikaltimų prevenciją, tyrimą, nustatymą ir patraukimą baudžiamojon atsakomybėn už juos arba baudžiamųjų sankcijų vykdymą ir naudojimąsi teisėmis į gynybą. Galimybę susipažinti su informacija, kurioje pateikta asmens duomenų, turėtų turėti tik įgaliojti asmenys; tai įmanoma taikant tapatumo nustatymo procedūras;
- (43) pagal prie ES sutarties ir SESV pridėto Protokolo Nr. 21 dėl Jungtinės Karalystės ir Airijos pozicijos dėl laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės 3 straipsnį Jungtinė Karalystė pranešė apie savo pageidavimą dalyvauti priimant ir taikant šią direktyvą;
- (44) pagal prie ES sutarties ir SESV pridėto Protokolo Nr. 21 dėl Jungtinės Karalystės ir Airijos pozicijos dėl laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės 1 ir 2 straipsnius ir 4a straipsnio 1 dalį ir nedarant poveikio to protokolo 4 straipsniui, Airija nedalyvauja priimant šią direktyvą ir ji nėra jai privaloma ar taikoma;
- (45) pagal prie ES sutarties ir SESV Protokolo Nr. 22 dėl Danijos pozicijos 1 ir 2 straipsnius Danija nedalyvauja priimant šią direktyvą ir ji nėra jai privaloma ar taikoma;
- (46) Europos duomenų apsaugos pareigūnas pateikė savo nuomonę 2010 m. spalio 5 d. ⁽¹⁾, remdamasis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 45/2001 ⁽²⁾ 41 straipsnio 2 dalimi,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

I SKYRIUS

EUROPOS TYRIMO ORDERIS

1 straipsnis

Europos tyrimo orderis ir pareiga jį vykdyti

1. Europos tyrimo orderis (ETO) – valstybės narės (toliau – išduodančioji valstybė) teisminės institucijos priimtas arba patvirtintas teisminis sprendimas, kad kitoje valstybėje narėje (toliau – vykdančioji valstybė) būtų įvykdyta viena ar kelios konkrečios tyrimo priemonės siekiant gauti įrodymų pagal šią direktyvą.

ETO taip pat gali būti išduotas tam, kad būtų galima gauti įrodymus, kuriuos jau turi vykdančiosios valstybės kompetentingos institucijos.

⁽¹⁾ OL C 355, 2010 12 29, p. 1.

⁽²⁾ 2000 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 45/2001 dėl asmenų apsaugos Bendrijos institucijoms ir įstaigoms tvarkant asmens duomenis ir laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 8, 2001 1 12, p. 1).

2. Valstybės narės vykdo ETO remdamosi tarpusavio pripažinimo principu ir vadovaudamosi šia direktyva.
3. Išduoti ETO gali paprašyti įtariamasis arba kaltinamasis (arba jų vardu teisininkas), naudodamiesi taikytinomis teisėmis į gynybą pagal nacionalinį baudžiamąjį procesą.
4. Ši direktyva nekeičia pareigos paisyti pagrindinių teisių ir teisės principų, įtvirtintų ES sutarties 6 straipsnyje, įskaitant asmenų, kurių atžvilgiu vyksta baudžiamasis procesas, teises į gynybą. Ši direktyva nedaro poveikio jokioms teisminių institucijų pareigoms šioje srityje.

2 straipsnis

Terminų apibrėžtys

Šioje direktyvoje taikomos šios terminų apibrėžtys:

- a) išduodančioji valstybė – valstybė narė, kurioje išduodamas ETO;
- b) vykdančioji valstybė – ETO vykdanči valstybė narė, kurioje turi būti įvykdyta tyrimo priemonė;
- c) išduodančioji institucija:
 - i) teisėjas, teismas, tiriantysis teisėjas ar prokuroras, kompetentingas atitinkamoje byloje, arba
 - ii) bet kuri kita kompetentinga institucija, kaip apibrėžė išduodančioji valstybė, konkrečioje byloje veikianti kaip baudžiamajame procese tyrimą atliekanti institucija, pagal nacionalinę teisę kompetentinga nurodyti rinkti įrodymus. Be to, prieš perduodant ETO vykdančiajai institucijai, patikrinus, ar jis atitinka šioje direktyvoje nustatytas ETO išdavimo sąlygas, visų pirma 6 straipsnio 1 dalyje išdėstytas sąlygas, išduodančiosios valstybės teisėjas, teismas, ikiteisminio tyrimo teisėjas ar prokuroras patvirtina ETO. Jei ETO patvirtino teisminė institucija, ta institucija ETO perdavimo tikslais taip pat gali būti laikoma išduodančiąja institucija;
- d) vykdančioji institucija – institucija, kompetentinga pagal šią direktyvą ir panašioje nacionalinėje byloje taikytinas procedūras pripažinti ETO ir užtikrinti jo vykdymą. Pagal minėtas procedūras vykdančiojoje valstybėje gali būti reikalaujama teismo leidimo, kai tai numatyta jos nacionalinėje teisėje.

3 straipsnis

ETO taikymo sritis

ETO taikomas visoms tyrimo priemonėms, išskyrus: jungtinės tyrimo grupės sudarymui ir jungtinės tyrimo grupės atliekamam įrodymų rinkimui, kaip nustatyta Konvencijos dėl Europos Sąjungos valstybių narių savitarpio pagalbos baudžiamosiose bylose ⁽¹⁾ (toliau – Konvencija) 13 straipsnyje ir Tarybos pamatiniame sprendime 2002/465/TVR ⁽²⁾, išskyrus atvejus, kai siekiama taikyti: atitinkamai Konvencijos 13 straipsnio 8 dalį ir Pamatinio sprendimo 1 straipsnio 8 dalį.

4 straipsnis

Procesų, kuriuose gali būti išduotas ETO, rūšys

ETO gali būti išduotas:

- a) baudžiamajame procese, kurį pradėjo teisminė institucija ar kuris gali būti pradėtas teisminėje institucijoje dėl nusikalstamos veikos pagal išduodančiosios valstybės teisę;
- b) administracinių institucijų pradėtame procese dėl veikų, už kurias pagal išduodančiosios valstybės teisę baudžiama kaip už teisės normų pažeidimus, ir kai dėl jų gali būti priimtas sprendimas pradėti procesą teisme, turinčiame jurisdikciją visų pirma baudžiamosiose bylose;

⁽¹⁾ Pagal Europos Sąjungos sutarties 34 straipsnį Tarybos patvirtinta Konvencija dėl Europos Sąjungos valstybių narių savitarpio pagalbos baudžiamosiose bylose (OL C 197, 2000 7 12, p. 3).

⁽²⁾ 2002 m. birželio 13 d. Tarybos pamatinis sprendimas 2002/465/TVR dėl jungtinių tyrimo grupių (OL L 162, 2002 6 20, p. 1).

- c) teisminių institucijų pradėtame procese dėl veikų, už kurias pagal išduodančiosios valstybės nacionalinę teisę baudžiama kaip už teisės normų pažeidimus ir kai dėl jų gali būti priimtas sprendimas pradėti procesą teisme, turinčiame jurisdikciją visų pirma baudžiamosiose bylose, ir
- d) a, b ir c punktuose nurodytų rūšių procese, susijusiame su nusikalstamomis veikomis ar pažeidimais, už kuriuos išduodančiojoje valstybėje gali būti patrauktas atsakomybėn arba baudžiamas juridinis asmuo.

5 straipsnis

ETO turinys ir forma

1. Išduodančioji institucija užpildo ir pasirašo ETO pagal A priede pateiktą formą. Išduodančioji institucija patvirtina jo turinio tikslumą ir teisingumą.

ETO visų pirma nurodoma ši informacija:

- a) duomenys apie išduodančiąją instituciją ir, kai taikytina, patvirtinančiąją instituciją;
 - b) ETO dalykas ir išdavimo priežastys;
 - c) turima reikiama informacija apie atitinkamą (-us) asmenį (-is);
 - d) nusikalstamos veikos, dėl kurios pradėtas tyrimas arba procesas, aprašymas ir taikytinos išduodančiosios valstybės baudžiamosios teisės nuostatos;
 - e) prašomos (-ų) tyrimo priemonės (-ių) ir įrodymų, kuriuos reikia gauti, aprašymas.
2. Kiekviena valstybė narė nurodo, kuria (-iomis) Sąjungos institucijų oficialia (-iomis) kalba (-omis), be atitinkamos valstybės narės valstybinės (-ių) kalbos (-ų), gali būti užpildytas ETO arba į kurią (-as) iš tokių kalbų jis gali būti išverstas, kai ta valstybė narė yra vykdančioji valstybė.
3. Išduodančiosios valstybės kompetentinga institucija išverčia A priede pateiktos formos ETO į vykdančiosios valstybės valstybinę kalbą arba bet kurią kitą kalbą, kurią vykdančioji valstybė yra nurodžiusi pagal šio straipsnio 2 dalį.

II SKYRIUS

PROCEDŪROS IR APSAUGOS PRIEMONĖS, SKIRTOS IŠDUODANČIAJAI VALSTYBEI

6 straipsnis

ETO išdavimo ir perdavimo sąlygos

- 1. Išduodančioji institucija gali išduoti ETO tik tuo atveju, kai tenkinamos šios sąlygos:
 - a) išduoti ETO yra būtina ir proporcinga 4 straipsnyje nurodyto proceso tikslui, atsižvelgiant į įtariamojo arba kaltinamojo teises, ir
 - b) ETO nurodytą (-as) tyrimo priemonę (-es) būtų galima nurodyti vykdyti tokiomis pačiomis sąlygomis panašioje nacionalinėje byloje.
- 2. 1 dalyje nurodytas sąlygas kiekvienu atveju įvertina išduodančioji institucija.
- 3. Tais atvejais, kai vykdančioji institucija turi pagrindo manyti, kad neįvykdytos 1 dalyje nurodytos sąlygos, ji gali konsultuotis su išduodančiąja institucija dėl ETO vykdymo svarbos. Po tos konsultacijos išduodančioji institucija gali nuspręsti panaikinti ETO.

7 straipsnis

ETO perdavimas

1. Išduodančioji institucija pagal 5 straipsnį užpildytą ETO perduoda vykdančiajai institucijai bet kuriuo būdu, kurį naudojant tai galima užfiksuoti raštu, tokiomis sąlygomis, kad vykdančioji valstybė galėtų nustatyti jo autentiškumą.
2. Bet kokius tolesnius oficialius ryšius išduodančioji institucija ir vykdančioji institucija palaiko tiesiogiai.
3. Nedarant poveikio 2 straipsnio d punktui, kiekviena valstybė narė gali paskirti centrinę instituciją arba, kai taip numatyta jos teisinėje sistemoje, kelias centrines institucijas, kurios padėtų kompetentingoms institucijoms. Valstybė narė, jei tai būtina dėl jos vidaus teismų sistemos sąrangos, gali nustatyti, kad jos centrinė (-ės) institucija (-os) yra atsaikinga (-os) už administracinį ETO perdavimą bei priėmimą ir už kitą su ETO susijusį oficialų susirašinėjimą.
4. Išduodančioji institucija gali perduoti ETO per Europos teismo tinklo (ETT), įsteigto Tarybos bendraisiais veiksmais 98/428/TVR ⁽¹⁾, telekomunikacijų sistemą.
5. Jei vykdančioji institucija nežinoma, išduodančioji institucija gali pateikti visus reikiamus paklausimus, taip pat ir per ETT kontaktinius punktus, kad gautų tą informaciją iš vykdančiosios valstybės.
6. Kai ETO gavusi vykdančiosios valstybės institucija nėra kompetentinga pripažinti ETO arba imtis jam vykdyti būtinų priemonių, ji *ex officio* perduoda ETO vykdančiajai institucijai ir apie tai praneša išduodančiajai institucijai.
7. Visus sunkumus, susijusius su bet kokių ETO vykdymui reikalingų dokumentų perdavimu arba autentiškumu tiesiogiai susižinodamos sprendžia susijusios išduodančioji ir vykdančioji institucijos arba, atitinkamais atvejais, tai daroma dalyvaujant valstybių narių centriniams institucijoms.

8 straipsnis

Su ankstesniu ETO susijęs ETO

1. Tais atvejais, kai išduodančioji institucija išduoda ETO, kuriuo papildomas ankstesnis ETO, ji tai nurodo A priede nustatytos formos ETO D skirsnyje.
2. Kai pagal 9 straipsnio 4 dalį išduodančioji institucija padeda vykdyti ETO vykdančiojoje valstybėje, jos pareigūnas, būdamas toje valstybėje, gali vykdančiajai institucijai tiesiogiai pateikti ETO, kuriuo papildomas ankstesnis ETO, nedarant poveikio pagal 33 straipsnio 1 dalies c punktą pateiktiems pranešimams.
3. Papildomas ETO turi būti patvirtintas pagal 5 straipsnio 1 dalies pirmą pastraipą ir, kai taikytina, būti patvirtintas pagal 2c straipsnį.

III SKYRIUS

PROCEDŪROS IR APSAUGOS PRIEMONĖS, SKIRTOS VYKdančiajai VALSTYBEI

9 straipsnis

Pripažinimas ir vykdymas

1. Vykdančioji institucija pripažįsta pagal šią direktyvą perduotą ETO nereikalaujama jokių papildomų formalumų ir užtikrina jo vykdymą tokiu pačiu būdu ir ta pačia tvarka, kaip ir tuo atveju, jei atitinkamą tyrimo priemonę būtų nurodžiusi vykdyti vykdančiosios valstybės institucija, išskyrus atvejus, kai ta institucija nusprendžia remtis vienu iš šioje direktyvoje numatytų nepripažinimo ar nevykdymo pagrindų arba vienu iš atidėjimo pagrindų.

⁽¹⁾ 1998 m. birželio 29 d. Tarybos priimti bendrieji veiksmai 98/428/TVR, remiantis Europos Sąjungos sutarties K.3 straipsniu dėl Europos teismo tinklo sukūrimo (OL L 191, 1998 7 7, p. 4).

2. Vykdančioji institucija laikosi išduodančiosios institucijos aiškiai nurodytų formalumų ir procedūrų, jei šioje direktyvoje nenumatyta kitaip ir jei tokie formalumai ir procedūros neprieštarauja vykdančiosios valstybės pagrindiniams teisės principams.
3. Tais atvejais, kai vykdančioji institucija gauna ETO, kuris nebuvo išduotas 2 straipsnio c punkte nurodytos išduodančiosios institucijos, vykdančioji institucija grąžina ETO išduodančiajai valstybei.
4. Išduodančioji institucija gali paprašyti, kad viena ar kelios išduodančiosios valstybės institucijos padėtų vykdančiosios valstybės kompetentingoms institucijoms vykdyti ETO tokia apimtimi, kokia išduodančiosios valstybės paskirtos institucijos galėtų padėti vykdyti ETO nurodytą (-as) tyrimo priemonę (-es) panašioje nacionalinėje byloje. Vykdančioji institucija patenkina šį prašymą, jei tokia pagalba neprieštarauja vykdančiosios valstybės pagrindiniams teisės principams arba nekenkia jos esminiams nacionalinio saugumo interesams.
5. Išduodančiosios valstybės institucijų pareigūnai, esantys vykdančiojoje valstybėje, vykdydami ETO privalo laikytis vykdančiosios valstybės teisės. Jie neturi jokių teisės saugos įgaliojimų vykdančiosios valstybės teritorijoje, išskyrus atvejus, kai naudojimasis tokiais įgaliojimais vykdančiosios valstybės teritorijoje atitinka vykdančiosios valstybės teisę ir tiek, kiek susitarė išduodančioji ir vykdančioji institucijos.
6. Siekdamas sudaryti palankesnes sąlygas veiksmingai taikyti šį straipsnį, išduodančioji institucija ir vykdančioji institucija gali tarpusavyje konsultuotis bet kuriuo tinkamu būdu.

10 straipsnis

Alternatyvios tyrimo priemonės taikymas

1. Vykdančioji institucija, jei įmanoma, vykdo kitą nei ETO numatytą tyrimo priemonę, jei:
 - a) ETO nurodyta tyrimo priemonė nenumatyta vykdančiosios valstybės teisėje arba
 - b) ETO nurodytos tyrimo priemonės nebūtų galima taikyti panašioje nacionalinėje byloje.
2. Nedarant poveikio 11 straipsniui, 1 dalis netaikoma šioms tyrimo priemonėms, kurias visada turi būti galima taikyti pagal vykdančiosios valstybės teisę:
 - a) informacijos arba įrodymų, kuriuos vykdančioji institucija jau turi ir kurie pagal vykdančiosios valstybės teisę galėjo būti gauti baudžiamojo proceso metu arba ETO tikslais, gavimui;
 - b) policijos įstaigų arba teisminių institucijų turimose duomenų bazėse esančios informacijos, kuri yra tiesiogiai prieinama vykdančiajai institucijai baudžiamojo proceso metu, gavimui;
 - c) liudytojo, eksperto, nukentėjusiojo, įtariamojo ar kaltinamojo arba trečiojo asmens apklausai vykdančiosios valstybės teritorijoje;
 - d) neprievartinėms tyrimo priemonėms, kaip apibrėžta vykdančiosios valstybės teisėje;
 - e) asmenų, turinčių konkretaus telefono numerio abonementą arba IP adresą, tapatybės nustatymui.
3. Vykdančioji institucija taip pat gali vykdyti kitą nei ETO nurodytą tyrimo priemonę, kai vykdančiosios institucijos pasirinkta tyrimo priemonė būtų pasiektas toks pats rezultatas kaip ir ETO nurodyta priemonė, tačiau mažiau pažeidžiant privatumą.
4. Tais atvejais, kai vykdančioji institucija nusprendžia pasinaudoti 1 ir 3 dalyse nurodyta galimybe, ji visų pirma informuoja išduodančiąją instituciją; išduodančioji institucija gali nuspręsti panaikinti arba papildyti ETO.
5. Tais atvejais, kai pagal 1 dalį ETO nurodyta tyrimo priemonė nėra nurodyta vykdančiosios valstybės teisėje arba jos nebūtų galima taikyti panašioje nacionalinėje byloje ir kai nėra kitos tyrimo priemonės, kurią įvykdžius būtų gautas toks pat rezultatas kaip įvykdžius prašomą tyrimo priemonę, vykdančioji institucija turi pranešti išduodančiajai institucijai, kad buvo neįmanoma suteikti prašomos pagalbos.

11 straipsnis

Nepripažinimo arba nevykdymo pagrindai

1. Nedarant poveikio 1 straipsnio 4 daliai, vykdančioje valstybėje gali būti atsisakyta pripažinti ar vykdyti ETO, kai:
 - a) pagal vykdančiosios valstybės teisę esama imuniteto ar privilegijos, dėl kurių neįmanoma vykdyti ETO, arba esama su spaudos laisve ir saviraiškos kitose žiniasklaidos priemonėse laisve susijusių baudžiamosios atsakomybės nustatymą ar apribojimą reglamentuojančių taisyklių;
 - b) konkrečiu atveju ETO vykdymas pakenktų esminiams nacionalinio saugumo interesams, sukeltų pavojų informacijos šaltiniui arba jį vykdant reikėtų naudoti įslaptintą informaciją, susijusią su konkrečia žvalgybos veikla;
 - c) ETO yra išduotas 4 straipsnio b ir c punktuose nurodyto proceso metu, o pagal vykdančiosios valstybės teisę panašioje nacionalinėje byloje tyrimo priemonės nebūtų leidžiama taikyti;
 - d) ETO vykdymas prieštarautų *ne bis in idem* principui;
 - e) ETO yra susijęs su nusikalstama veika, kuri, kaip įtariama, padaryta ne išduodančiosios valstybės teritorijoje, bet visa arba iš dalies padaryta vykdančiosios valstybės teritorijoje, o veika, su kuria susijęs išduotas ETO, vykdančiojoje valstybėje nelaikoma nusikalstama veika;
 - f) esama pagrįstų priežasčių manyti, kad ETO nurodytos tyrimo priemonės vykdymas nebūtų suderinamas su vykdančiosios valstybės narės įsipareigojimais pagal ES sutarties 6 straipsnį ir su Chartija;
 - g) veika, dėl kurios yra išduotas ETO, nelaikoma nusikalstama veika pagal vykdančiosios valstybės teisę, išskyrus atvejus, kai jis susijęs su nusikalstama veika, nurodyta D priede išvardytų nusikalstamų veikų kategorijų sąraše, kaip ETO yra nurodžiusi išduodančioji institucija, jei išduodančiojoje valstybėje už ją baudžiama laisvės atėmimo arba įkalinimo bausmė, kurios ilgiausia trukmė yra bent treji metai, arba
 - h) pagal vykdančiosios valstybės teisę ETO nurodyta tyrimo priemonė gali būti taikoma tik į tam tikrą sąrašą įtrauktoms ar tam tikros kategorijos nusikalstamoms veikoms arba nusikalstamoms veikoms, už kurias skiriama ne mažesnė nei tam tikra minimali bausmė, o nusikalstama veika, kuriai taikomas ETO, nėra viena iš jų.
2. 1 dalies g ir h punktai netaikomi 10 straipsnio 2 dalyje nurodytoms tyrimo priemonėms.
3. Nusikalstamos veikos, susijusios su mokesčiais ar rinkliavomis, muitais ir valiutos keitimu, atveju vykdančioji institucija negali atsisakyti pripažinti ar vykdyti ETO remiantis tuo, kad vykdančiosios valstybės teisėje nenumatyta tokios pačios rūšies mokesčio ar rinkliavos arba nėra tokio paties teisės akto, kuriuo reglamentuojami mokesčiai, rinkliavos, muitai ir valiutos keitimas, kaip išduodančiosios valstybės teisėje.
4. 1 dalies a, b, d, e ir f punktuose nurodytais atvejais, prieš nusprendama visiškai ar iš dalies nepripažinti arba nevykdyti ETO, vykdančioji institucija bet kuriuo tinkamu būdu konsultuojasi su išduodančiąja institucija ir prireikus paprašo vykdančiosios institucijos nedelsiant pateikti visą būtiną informaciją.
5. 1 dalies a punkte nurodytu atveju, kai vykdančiosios valstybės institucija turi įgaliojimus panaikinti privilegiją arba imunitetą, vykdančioji institucija paprašo jos nedelsiant pasinaudoti tais įgaliojimais. Tais atvejais, kai įgaliojimus panaikinti privilegiją arba imunitetą turi kitos valstybės narės institucija arba tarptautinė organizacija, prašymą pasinaudoti tais įgaliojimais atitinkamai institucijai pateikia išduodančioji institucija.

12 straipsnis

Pripažinimo arba vykdymo terminai

1. Vykdančioji institucija sprendimą dėl tyrimo priemonės pripažinimo ar vykdymo priima bei tą tyrimo priemonę vykdo taip pat sparčiai ir teikdama tokį pat prioritetą kaip ir panašioje nacionalinėje byloje ir bet kuriuo atveju laikydamasi šiame straipsnyje nustatytų terminų.
2. Jei išduodančioji institucija ETO yra nurodžiusi, kad dėl procesinių terminų, nusikalstamos veikos sunkumo arba kitų ypatingos skubos aplinkybių būtina taikyti trumpesnę terminą, nei nustatyta šiame straipsnyje, arba jeigu išduodančioji institucija ETO yra nurodžiusi, kad tyrimo priemonė turi būti įvykdyta konkrečią dieną, vykdančioji institucija turi kuo labiau atsižvelgti į šį reikalavimą.

3. Vykdančioji institucija sprendimą dėl ETO pripažinimo arba vykdymo priima kuo greičiau ir, nedarant poveikio 5 daliai, ne vėliau kaip per 30 dienų nuo dienos, kurią kompetentinga vykdančioji institucija gavo ETO.
4. Išskyrus atvejus, kai yra 15 straipsnyje nurodytų atidėjimo pagrindų arba vykdančioji valstybė jau turi įrodymus, nurodytus tyrimo priemonėje, kuriai taikomas ETO, vykdančioji institucija tyrimo priemonę vykdo nedelsdama ir, nedarant poveikio 5 daliai, ją įvykdo ne vėliau kaip per 90 dienų nuo 3 dalyje nurodyto sprendimo priėmimo dienos.
5. Kai konkrečiu atveju kompetentingai vykdančiajai institucijai neįmanoma laikytis 3 dalyje nurodyto termino arba 2 dalyje nurodytos konkrečios datos, ji nedelsdama bet kuriuo būdu informuoja išduodančiosios valstybės kompetentingą instituciją ir nurodo tokio uždelimo priežastis bei numatomą laiką, kurio reikia sprendimui priimti. Tokiu atveju 3 dalyje nustatytas terminas gali būti pratęstas ne daugiau kaip 30 dienų.
6. Kai konkrečiu atveju kompetentingai vykdančiajai institucijai neįmanoma laikytis 4 dalyje nurodyto termino, ji nedelsdama bet kuriuo būdu informuoja išduodančiosios valstybės kompetentingą instituciją ir nurodo uždelimo priežastis bei konsultuojasi su išduodančiąja institucija dėl tinkamo laiko tyrimo priemonėi įvykdyti.

13 straipsnis

Įrodymų perdavimas

1. Vykdančioji institucija nepagrįstai nedelsdama išduodančiajai valstybei perduoda įvykdžius ETO gautus arba vykdančiosios valstybės kompetentingų institucijų jau turimus įrodymus.

Jei prašoma ETO ir jei galima pagal vykdančiosios valstybės teisę, įrodymai nedelsiant perduodami išduodančiosios valstybės kompetentingoms institucijoms, pagal 9 straipsnio 4 dalį padedančioms vykdyti ETO.

2. Įrodymų perdavimas gali būti sustabdytas, kol bus priimtas sprendimas dėl teisių gynimo priemonės, išskyrus atvejus, kai ETO nurodytos pakankamos priežastys, dėl kurių būtina nedelsiant perduoti įrodymus siekiant tinkamai vykdyti tyrimą arba apsaugoti asmenų teises. Tačiau įrodymų perdavimas sustabdomas, jeigu dėl jo atitinkamam asmeniui būtų padaryta didelė ir nepataisoma žala.
3. Perduodama gautus įrodymus vykdančioji institucija nurodo, ar ji reikalauja, kad įrodymai būtų grąžinti vykdančiajai valstybei, kai tik jie nebebus reikalingi išduodančiajai valstybei.
4. Kai atitinkami daiktai, dokumentai ar duomenys jau yra susiję su kitu procesu, vykdančioji institucija, gavusi aiškų išduodančiosios institucijos prašymą ir su ja pasikonsultavusi, gali laikinai perduoti įrodymus su sąlyga, kad jie bus grąžinti vykdančiajai valstybei, kai tik jie nebebus reikalingi išduodančiajai valstybei arba bet kuriuo kitu metu ar atveju, dėl kurių susitaria kompetentingos institucijos.

14 straipsnis

Teisių gynimo priemonės

1. Valstybės narės užtikrina, kad ETO nurodytų tyrimo priemonių atžvilgiu būtų taikomos teisių gynimo priemonės, lygiavertės priemonėms, kurias galima taikyti panašioje nacionalinėje byloje.
2. Materialiniai ETO išdavimo pagrindai gali būti ginčijami tik pareiškus ieškinį išduodančiojoje valstybėje, nedarant poveikio pagrindinių teisių garantijoms vykdančiojoje valstybėje.
3. Tais atvejais, kai tai nekenktų poreikiui užtikrinti tyrimo konfidencialumą pagal 19 straipsnio 1 dalį, išduodančioji institucija ir vykdančioji institucija imasi tinkamų priemonių užtikrinti, kad būtų suteikta informacija apie nacionalinėje teisėje numatytas galimybes prašyti taikyti teisių gynimo priemones, kai jas galima pradėti taikyti, be kita ko, tinkamu laiku, kad būtų užtikrinta galimybė jomis veiksmingai pasinaudoti.

4. Valstybės narės užtikrina, kad prašymo taikyti teisių gynimo priemonę terminai būtų tokie patys kaip ir numatyti panašiose nacionalinėse bylose ir kad jie būtų taikomi taip, kad būtų užtikrinta galimybė atitinkamoms šalims veiksmingai pasinaudoti tomis teisių gynimo priemonėmis.
5. Išduodančioji institucija ir vykdančioji institucija viena kitą informuoja apie teisių gynimo priemones, kurias prašoma taikyti ETO išdavimo, pripažinimo arba vykdymo atžvilgiu.
6. Teisinis ginčijimas nesustabdo tyrimo priemonės vykdymo, išskyrus atvejus, kai tai nustatyta panašiose nacionalinėse bylose.
7. Išduodančioji valstybė atsižvelgia į sėkmingą ETO pripažinimo arba vykdymo nugalinimą pagal savo nacionalinę teisę. Nedarant poveikio nacionalinėms procesinėms taisyklėms, valstybės narės užtikrina, kad išduodančiojoje valstybėje vykstančiame baudžiamajame procese vertinant įrodymus, gautus pasinaudojus ETO, būtų paisoma teisės į gynybą ir būtų užtikrintas teisingas bylos nagrinėjimas.

15 straipsnis

Pripažinimo arba vykdymo atidėjimo pagrindai

1. ETO pripažinimas ar vykdymas vykdančiojoje valstybėje gali būti atidėtas, kai:
 - a) jį vykdant gali būti daromas poveikis vykstančiam nusikalstamos veikos tyrimui ar patraukimui baudžiamajon atsakomybėn – tiek laiko, kiek, vykdančiosios valstybės nuomone, yra pagrįsta;
 - b) atitinkami daiktai, dokumentai ar duomenys jau naudojami kitame procese – iki tol, kol jie nebebus reikalingi tam tikslui.
2. Kai tik išnyksta atidėjimo pagrindas, vykdančioji institucija nedelsdama imasi būtinų priemonių ETO vykdyti ir apie tai praneša išduodančiajai institucijai bet kuriuo būdu, kurį naudojant tai galima užfiksuoti raštu.

16 straipsnis

Pareiga informuoti

1. ETO gavusi vykdančiosios valstybės kompetentinga institucija nedelsdama ir bet kuriuo atveju per savaitę nuo ETO gavimo dienos patvirtina ETO gavimo faktą, užpildydama ir išsiųsdama B priede nustatytą formą.

Tais atvejais, kai pagal 7 straipsnio 3 dalį yra paskirta centrinė institucija, ši pareiga taikoma tiek centrinei institucijai, tiek vykdančiajai institucijai, gavusiai ETO iš centrinės institucijos.

7 straipsnio 6 dalyje nurodytais atvejais ši pareiga taikoma tiek kompetentingai institucijai, kuri pirmoji gavo ETO, tiek vykdančiajai institucijai, kuriai ETO galiausiai perduodamas.

2. Nedarant poveikio 10 straipsnio 4 ir 5 dalims, vykdančioji institucija informuoja išduodančiąją instituciją nedelsdama bet kuriuo būdu:
 - a) jei vykdančioji institucija negali priimti sprendimo dėl pripažinimo arba vykdymo, nes A priede pateikta forma nėra išsamiai užpildyta arba joje yra akivaizdžių klaidų;
 - b) jei vykdančioji institucija ETO vykdymo metu, nepateikusi papildomų paklausimų, mano, kad gali būti tikslinga vykdyti pirmiau nenumatytas tyrimo priemones arba tyrimo priemones, kurių nebuvo galima nurodyti išduodant ETO, siekiant suteikti galimybę išduodančiajai institucijai imtis tolesnių veiksmų atitinkamoje byloje, arba
 - c) jei vykdančioji institucija nustato, kad konkrečiu atveju ji negali laikytis formalumų ir procedūrų, kurias pagal 9 straipsnį aiškiai nurodė išduodančioji institucija.

Išduodančiosios institucijos prašymu informacija nedelsiant patvirtinama bet kuriuo būdu, kurį naudojant tai galima užfiksuoti raštu.

3. Nedarant poveikio 10 straipsnio 4 ir 5 dalims, vykdančioji institucija nedelsdama bet kuriuo būdu, kurį naudojant tai galima užfiksuoti raštu, informuoja išduodančiąją instituciją:

- a) apie bet kokią sprendimą, priimtą pagal 10 arba 11 straipsnį;
- b) apie bet kokią sprendimą atidėti ETO vykdymą arba pripažinimą, atidėjimo priežastis ir, jei įmanoma, numatomą atidėjimo trukmę.

17 straipsnis

Su pareigūnais susijusi baudžiamoji atsakomybė

Taikant šią direktyvą, vykdančiosios valstybės teritorijoje esantys išduodančiosios valstybės pareigūnai prieš juos arba jų įvykdytų nusikalstamų veikų atžvilgiu laikomi vykdančiosios valstybės pareigūnais.

18 straipsnis

Su pareigūnais susijusi civilinė atsakomybė

1. Tais atvejais, kai taikant šią direktyvą kurios nors valstybės narės pareigūnai yra kitos valstybės narės teritorijoje, pirmiau paminėta valstybė narė atsako už bet kokią jos pareigūnų jų veiklos metu padarytą žalą pagal valstybės narės, kurios teritorijoje jie veikia, teisę.
2. Valstybė narė, kurios teritorijoje buvo padaryta 1 dalyje nurodyta žala, ją atlygina tokiomis pačiomis sąlygomis, kurios būtų taikomos jos pareigūnų padarytos žalos atlyginimui.
3. Valstybė narė, kurios pareigūnai kitos valstybės narės teritorijoje padarė žalą asmeniui, atlygina visą sumą, kurią pastaroji valstybė narė sumokėjo nukentėjusiesiems ar teisę jų vardu gauti tą sumą turintiems asmenims.
4. Nedarant poveikio naudojimuisi savo teisėmis trečiųjų asmenų atžvilgiu ir išskyrus 3 dalyje nurodytą atvejį, 1 dalyje nurodytais atvejais nė viena valstybė narė nereikalauja iš kitos valstybės narės atlyginti jos patirtą žalą.

19 straipsnis

Konfidencialumas

1. Kiekviena valstybė narė imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad vykdydamos ETO, išduodančioji institucija ir vykdančioji institucija deramai atsižvelgtų į tyrimo konfidencialumą.
2. Vykdančioji institucija, laikydamasi savo nacionalinės teisės, garantuoja ETO išdėstytų faktų ir turinio konfidencialumą, išskyrus ta apimtimi, kiek tai būtina tyrimo priemonei įvykdyti. Jei vykdančioji institucija negali laikytis konfidencialumo reikalavimo, ji nedelsdama apie tai praneša išduodančiajai institucijai.
3. Jei vykdančioji institucija nėra nurodžiusi kitaip, išduodančioji institucija, laikydamasi savo nacionalinės teisės, neatskleidžia jokių vykdančiosios institucijos pateiktų įrodymų ar informacijos, išskyrus ta apimtimi, kiek jų atskleidimas yra būtinas ETO apibūdintam tyrimui ar procesui.
4. Kiekviena valstybė narė imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad bankai atitinkamam klientui ar kitiems tretiesiems asmenimis neatskleistų, jog išduodančiajai valstybei pagal 26 ir 27 straipsnius buvo perduota informacija arba vyksta tyrimas.

20 straipsnis

Asmens duomenų apsauga

Igyvendindamos šią direktyvą, valstybės narės užtikrina, kad asmens duomenys būtų saugomi ir juos būtų galima tvarkyti tik laikantis nuostatų, išdėstytų Tarybos pamatiniame sprendime 2008/977/TVR⁽¹⁾, ir 1981 m. sausio 28 d. Europos Tarybos Konvencijos dėl asmenų apsaugos ryšium su asmens duomenų automatizuotu tvarkymu ir jos papildomo protokolo principų.

Prieiga prie tokių duomenų ribojama, nedarant poveikio duomenų subjekto teisėms. Prieigą prie tokių duomenų gali turėti tik įgalioti asmenys.

21 straipsnis

Išlaidos

1. Jei šioje direktyvoje nenustatyta kitaip, visas su ETO vykdymu susijusias vykdančiosios valstybės teritorijoje patirtas išlaidas padengia vykdančioji valstybė.

2. Tais atvejais, kai vykdančioji institucija mano, kad ETO vykdymo išlaidos gali būti laikomos itin didelės, ji gali konsultuotis su išduodančiąja institucija dėl to, ar būtų galima pasidalyti išlaidas arba pakoreguoti ETO, ir kaip tai būtų galima padaryti.

Vykdančioji institucija iš anksto informuoja išduodančiąją instituciją apie išsamias išlaidų dalies, kuri gali būti laikoma itin didele, specifikacijas.

3. Išimtiniais atvejais, kai dėl 2 dalyje nurodytų išlaidų susitarti nepavyksta, išduodančioji institucija gali nuspręsti:

- a) iš dalies arba visiškai panaikinti ETO arba
- b) palikti ETO galioti ir padengti itin didelę laikomą išlaidų dalį.

IV SKYRIUS

KONKREČIOS NUOSTATOS, SUSIJUSIOS SU TAM TIKROMIS TYRIMO PRIEMONĖMIS

22 straipsnis

Laikinas suimtųjų perdavimas išduodančiajai valstybei tyrimo priemonės vykdymo tikslu

1. ETO gali būti išduotas dėl vykdančiojoje valstybėje suimto asmens laikino perdavimo siekiant įvykdyti įrodymams surinkti skirtą tyrimo priemonę, pagal kurią būtinas to asmens buvimas išduodančiosios valstybės teritorijoje, su sąlyga, kad jis bus grąžintas per vykdančiosios valstybės nurodytą terminą.

2. ETO gali būti atsisakyta vykdyti ne tik dėl 11 straipsnyje nurodytų atsisakymo pripažinti ar vykdyti pagrindų, bet ir jeigu:

- a) suimtas nesutinka arba
- b) dėl perdavimo gali pailgėti suimtojo suėmimo laikotarpis.

3. Nedarant poveikio 2 dalies a punktui, tais atvejais, kai vykdančioji valstybė mano, kad to reikia atsižvelgiant į asmens amžių, fizinę arba psichinę būklę galimybę pareikšti nuomonę dėl laikino perdavimo suteikiama suimtojo teisiui atstovui.

⁽¹⁾ 2008 m. lapkričio 27 d. Tarybos pamatinis sprendimas 2008/977/TVR dėl asmens duomenų, tvarkomų vykdančiosios policijos ir teisminių bendradarbiavimą baudžiamosiose bylose, apsaugos (OL L 350, 2008 12 30, p. 60).

4. 1 dalyje nurodytais atvejais suimtąjį leidžiama tranzitu vežti per trečiosios valstybės narės (toliau – tranzito valstybė narė) teritoriją pateikus prašymą, prie kurio pridedami visi būtini dokumentai.
5. Išduodančioji valstybė ir vykdančioji valstybė, užtikrindamos, kad būtų atsižvelgta į atitinkamo asmens fizinę ir psichinę būklę, taip pat į išduodančiojoje valstybėje reikalaujamą saugumo lygį, susitaria dėl praktinės laikino asmens perdavimo tvarkos, įskaitant jo kardomojo kalinimo išduodančiojoje valstybėje išsamias sąlygas ir datas, iki kurių jis turi būti perduotas iš vykdančiosios valstybės teritorijos ir į ją sugrąžintas.
6. Perduotam asmeniui toliau taikomas suėmimas išduodančiosios valstybės teritorijoje ir atitinkamais atvejais tranzito valstybės narės teritorijoje dėl veikų arba pagal apkaltinamuosius nuosprendžius, kurių pagrindu jam buvo taikomas suėmimas vykdančiojoje valstybėje, išskyrus atvejus, kai vykdančioji valstybė pateikia prašymą jį paleisti.
7. Suėmimo laikotarpis išduodančiosios valstybės teritorijoje išskaičiuojamas iš suėmimo laikotarpio, kuris atitinkamam asmeniui turi arba turės būti taikomas vykdančiosios valstybės teritorijoje.
8. Nedarant poveikio 6 daliai, perduotas asmuo išduodančiojoje valstybėje netraukiamas baudžiamojon atsakomybėn, nesulaikomas ar kitaip nesuvaržoma jo asmeninė laisvė dėl iki jo išvykimo iš vykdančiosios valstybės teritorijos įvykdytų veikų ar priimtų apkaltinamųjų nuosprendžių, nenurodytų ETO.
9. 8 dalyje nurodytas imunitetas nebetaikomas, jei perduotas asmuo, kuris turėjo galimybę išvykti, per 15 dienų nepertaukiamą laikotarpį nuo dienos, kurią jo buvimas išduodančiosioms institucijoms tapo nebereikalingas:
 - a) liko teritorijoje arba
 - b) išvykęs vėl sugrįžo.
10. Išlaidos, atsirandančios taikant šį straipsnį, padengiamos laikantis 21 straipsnio, išskyrus išlaidas, atsirandančias dėl asmens perdavimo į išduodančiąją valstybę ir iš jos, kurias padengia ta valstybė.

23 straipsnis

Laikinas suimtųjų perdavimas vykdančiajai valstybei tyrimo priemonės vykdymo tikslu

1. ETO gali būti išduotas dėl išduodančiojoje valstybėje suimto asmens laikino perdavimo siekiant įvykdyti įrodymams surinkti skirtą tyrimo priemonę, pagal kurią būtinas jo buvimas vykdančiosios valstybės teritorijoje.
2. Laikinam perdavimui pagal šį straipsnį *mutatis mutandis* taikomas 22 straipsnio 2 dalies a punktas ir 22 straipsnio 3–9 dalys.
3. Išlaidos, atsirandančios taikant šį straipsnį, padengiamos laikantis 21 straipsnio, išskyrus išlaidas, atsirandančias dėl susijusio asmens perdavimo į vykdančiąją valstybę ir iš jos, kurias padengia išduodančioji valstybė.

24 straipsnis

Apklausa naudojant vaizdo konferenciją ar kitas garso ir vaizdo perdavimo priemones

1. Jei asmuo yra vykdančiosios valstybės teritorijoje, o išduodančiosios valstybės kompetentingos institucijos turi jį apklausti kaip liudytoją arba ekspertą, išduodančioji institucija gali išduoti ETO, kad liudytojas arba ekspertas būtų apklaustas naudojant vaizdo konferenciją ar kitas garso ir vaizdo perdavimo priemones pagal 5–7 dalis.

Išduodančioji institucija gali taip pat išduoti ETO įtariamąjo ar kaltinamojo apklausos naudojant vaizdo konferenciją ar kitas garso ir vaizdo perdavimo priemones tikslu.

2. ETO taip pat gali būti atsisakyta vykdyti ne tik remiantis 11 straipsnyje nurodytais atsisakymo pripažinti ar vykdyti pagrindais, bet ir jeigu:

- a) įtariamasis ar kaltinamasis nesutinka arba
- b) tokios tyrimo priemonės vykdymas konkrečiu atveju prieštarautų vykdančiosios valstybės pagrindiniams teisės principams.

3. Išduodančioji institucija ir vykdančioji institucija susitaria dėl praktinės apklausos tvarkos. Susitardama dėl tokios tvarkos, vykdančioji institucija įsipareigoja:

- a) pranešti atitinkamam liudytojui ar ekspertui apklausos laiką ir vietą;
- b) pagal išduodančiosios valstybės teisėje nustatytas taisykles įteikti įtariamajam ar kaltinamajam šaukimą atvykti į apklausą ir informuoti jį apie jo teises pagal išduodančiosios valstybės teisę prieš tiek laiką, kad jis galėtų veiksmingai pasinaudoti savo teise į gynybą;
- c) užtikrinti, kad būtų nustatyta apklausiamo asmens tapatybė.

4. Jeigu vykdančioji institucija konkrečiu atveju neturi techninių priemonių surengti apklausą naudojant vaizdo konferenciją, tokias priemones tarpusavio susitarimu jai gali suteikti išduodančioji valstybė.

5. Jei apklausa rengiama naudojant vaizdo konferenciją ar kitas garso ir vaizdo perdavimo priemones, taikomos šios taisyklės:

- a) apklausoje dalyvauja vykdančiosios valstybės kompetentingos institucijos atstovas, kuriam prireikus padeda vertėjas žodžiu ir kuris taip pat užtikrina, kad būtų nustatyta apklausiamo asmens tapatybė ir kad būtų laikomasi vykdančiosios valstybės pagrindinių teisės principų.

Jei vykdančioji institucija mano, kad per apklausą yra pažeidžiami vykdančiosios valstybės pagrindiniai teisės principai, ji nedelsdama imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad toliau apklausa vyktų laikantis tų principų;

- b) prireikus išduodančiosios valstybės ir vykdančiosios valstybės kompetentingos institucijos susitaria dėl apklausiamo asmens apsaugos priemonių;
- c) apklausą tiesiogiai vykdo išduodančiosios valstybės kompetentinga institucija arba apklausa vykdoma vadovaujant tai institucijai, laikantis jos įstatymų;
- d) išduodančiosios valstybės ar apklausiamo asmens prašymu vykdančioji valstybė užtikrina, kad apklausiamam asmeniui prireikus padėtų vertėjas žodžiu;
- e) įtariamieji ar kaltinamieji iki apklausos yra informuojami apie procesines teises, kurios jiems suteikiamos pagal vykdančiosios ir išduodančiosios valstybės teisę, įskaitant teisę atsisakyti duoti parodymus. Liudytojai ir ekspertai gali pasinaudoti teise atsisakyti duoti parodymus, kuri jiems būtų suteikta pagal vykdančiosios arba išduodančiosios valstybės teisę, ir apie tokią teisę yra informuojami iki apklausos.

6. Nedarant poveikio sutartoms asmenų apsaugos priemonėms, baigus apklausą, vykdančioji institucija surašo apklausos protokolą, kuriame nurodoma apklausos data ir vieta, apklausto asmens tapatybė, visų kitų vykdančiojoje valstybėje apklausoje dalyvavusių asmenų tapatybė ir pareigos, duotos priešais laikos ir techninės sąlygos, kuriomis vyko apklausa. Tą dokumentą vykdančioji institucija perduoda išduodančiajai institucijai.

7. Kiekviena valstybė narė imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad tuo atveju, kai pagal šį straipsnį jos teritorijoje apklausiamas asmuo atsisako duoti parodymus, kai jis juos privalo duoti, arba duoda melagingus parodymus, jos nacionalinė teisė būtų taikoma taip pat kaip vykdančiosios valstybės pagal nacionalinį procesą.

25 straipsnis

Apklausa naudojant telefoninę konferenciją

1. Jei asmuo yra vienos valstybės narės teritorijoje, o kitos valstybės narės kompetentingos institucijos turi jį apklausti kaip liudytoją arba ekspertą, pastarosios valstybės narės išduodančioji institucija, kai apklaustinam asmeniui netikslinga ar neįmanoma asmeniškai atvykti į jos teritoriją, ir išnagrinėjusi kitas tinkamas priemones, gali išduoti ETO, kad liudytojas arba ekspertas būtų apklaustas naudojant telefoninę konferenciją, kaip numatyta 2 dalyje.
2. Išskyrus atvejus, kai susitarta kitaip, apklausoms naudojant telefoninę konferenciją *mutatis mutandis* taikomos 24 straipsnio 3, 5, 6 ir 7 dalys.

26 straipsnis

Informacija apie banko ir kitas finansines sąskaitas

1. ETO gali būti išduotas siekiant nustatyti, ar kuris nors fizinis arba juridinis asmuo, kurio atžvilgiu vyksta atitinkamas baudžiamasis procesas, turi ar kontroliuoja vieną ar daugiau bet kokios rūšies sąskaitų bet kuriame vykdančiosios valstybės teritorijoje esančiame banke, o jeigu taip – pateikti visus nustatytų sąskaitų duomenis.
2. Kiekviena valstybė narė imasi būtinų priemonių, kad sudarytų galimybę pateikti 1 dalyje nurodytą informaciją šiame straipsnyje išdėstytais sąlygomis.
3. Į 1 dalyje nurodytą informaciją, jei to prašoma ETO, taip pat įtraukiama informacija apie sąskaitas, dėl kurių asmuo, kurio atžvilgiu vyksta atitinkamas baudžiamasis procesas, turi įgaliojimą.
4. Šiame straipsnyje nustatyta pareiga taikoma tik tokiu mastu, koku sąskaitą tvarkantis bankas turi informaciją.
5. Išduodančioji institucija ETO nurodo priežastis, kodėl ji mano, kad prašoma informacija gali būti vertinga atitinkamame baudžiamajame procese, koku pagrindu ji daro prielaidą, kad sąskaita yra vykdančiosios valstybės bankuose, ir nurodo tokius bankus, jei turi tokios informacijos. Ji taip pat ETO pateikia visą turimą informaciją, kuri galėtų padėti jį vykdyti.
6. ETO taip pat gali būti išduotas siekiant nustatyti, ar kuris nors fizinis arba juridinis asmuo, kurio atžvilgiu vyksta atitinkamas baudžiamasis procesas, turi vieną ar daugiau sąskaitų bet kurioje vykdančiosios valstybės teritorijoje esančioje kitoje ne bankų finansų įstaigoje. *Mutatis mutandis* taikomos 3–5 dalys. Tokiu atveju gali būti atsisakyta vykdyti ETO ne tik remiantis 11 straipsnyje nurodytais atsisakymo pripažinti ir vykdyti pagrindais, bet ir jeigu tyrimo priemonės nebūtų leidžiama vykdyti panašioje nacionalinėje byloje.

27 straipsnis

Informacija apie banko ir kitas finansines operacijas

1. Išduodančioji valstybė ETO gali išduoti siekdama gauti konkrečių banko sąskaitų ir banko operacijų, kurios buvo atliktos per apibrėžtą laikotarpį naudojantis viena ar daugiau jame nurodytų sąskaitų, duomenis, įskaitant sąskaitų, iš kurių ar į kurias daromi pervedimai, duomenis.
2. Kiekviena valstybė narė šiame straipsnyje išdėstytais sąlygomis imasi būtinų priemonių, kad galėtų pateikti 1 dalyje nurodytą informaciją.
3. Šiame straipsnyje nustatyta pareiga taikoma tik tokiu mastu, koku sąskaitą tvarkantis bankas turi informaciją.

4. Išduodančioji institucija ETO nurodo priežastis, kodėl ji mano, kad prašoma informacija yra svarbi atitinkamam baudžiamajam procesui.

5. ETO taip pat gali būti išduotas dėl 1 dalyje nurodytos informacijos, susijusios su ne banko finansų įstaigų vykdomomis finansinėmis operacijomis. *Mutatis mutandis* taikomos 3 ir 4 dalys. Tokiu atveju gali būti atsisakyta vykdyti ETO ne tik remiantis 11 straipsnyje nurodytais atsisakymo pripažinti ir vykdyti pagrindais, bet ir jeigu priemonės nebūtų leidžiama vykdyti panašioje nacionalinėje byloje.

28 straipsnis

Tyrimo priemonės, pagal kurias įrodymus reikia rinkti tikruoju laiku, nuolat ir tam tikrą laikotarpį

1. Kai ETO išduodamas siekiant įvykdyti tyrimo priemonę, pagal kurią prašoma įrodymus rinkti tikruoju laiku, nuolat ir tam tikrą laikotarpį, pavyzdžiui:

- a) banko ar kitų finansinių operacijų, kurios vykdomos naudojantis viena ar daugiau nurodytų sąskaitų, kontrolę;
- b) kontroliuojamąjį gabenimą vykdančiosios valstybės teritorijoje,

jį vykdyti gali būti atsisakyta ne tik remiantis 11 straipsnyje nurodytais nepripažinimo ir nevykdymo pagrindais, bet ir jeigu atitinkamos tyrimo priemonės nebūtų leidžiama vykdyti panašioje nacionalinėje byloje.

2. Vykdančioji valstybė ir išduodančioji valstybė susitaria dėl praktinės tvarkos, susijusios su 1 dalies b punkte nurodyta tyrimo priemone, o prireikus – ir kitais atvejais.

3. Išduodančioji institucija ETO nurodo, kodėl ji mano, kad prašoma informacija yra svarbi atitinkamam baudžiamajam procesui.

4. Teisę veikti, vadovauti su 1 dalyje nurodyto ETO vykdymu susijusioms operacijoms ir jas kontroliuoti turi vykdančiosios valstybės kompetentingos institucijos.

29 straipsnis

Slaptieji tyrimai

1. ETO gali būti išduotas siekiant paprašyti, kad vykdančioji valstybė padėtų išduodančiajai valstybei atlikti nusikaltimo tyrimą, kuriame pareigūnai veikia slapta arba prisidengdami netikra tapatybe (slaptieji tyrimai).

2. Išduodančioji institucija ETO nurodo, kodėl ji mano, kad slaptasis tyrimas gali būti svarbus baudžiamajam procesui. Kiekviena individualiu atveju sprendimą dėl ETO, išduoto pagal šį straipsnį, pripažinimo ir vykdymo priima vykdančiosios valstybės kompetentingos institucijos, tinkamai atsižvelgdamos į savo nacionalinę teisę ir procedūras.

3. 1 dalyje nurodytą ETO gali būti atsisakyta vykdyti ne tik remiantis 11 straipsnyje nurodytais nepripažinimo ir nevykdymo pagrindais, bet ir jeigu:

- a) slaptojo tyrimo nebūtų leidžiama vykdyti panašioje nacionalinėje byloje arba
- b) nepavyko susitarti dėl slaptiesiems tyrimams taikomos tvarkos pagal 4 dalį.

4. Slaptieji tyrimai atliekami laikantis valstybės narės, kurios teritorijoje jie vyksta, nacionalinės teisės ir procedūrų. Teisę veikti, vadovauti su slaptoju tyrimu susijusioms operacijoms ir jas kontroliuoti turi tik vykdančiosios valstybės kompetentingos institucijos. Dėl slaptojo tyrimo trukmės, išsamių sąlygų ir atitinkamų pareigūnų teisinio statuso slaptųjų tyrimų metu išduodančioji valstybė ir vykdančioji valstybė susitaria tinkamai atsižvelgdamos į savo nacionalinius įstatymus ir procedūras.

V SKYRIUS

TELEKOMUNIKACIJŲ TINKLAIS PERDUODAMOS INFORMACIJOS PERĖMIMAS

30 straipsnis

Telekomunikacijų tinklais perduodamos informacijos perėmimas naudojantis kitos valstybės narės teikiama technine pagalba

1. ETO gali būti išduotas siekiant perimti telekomunikacijų tinklais perduodamą informaciją valstybėje narėje, kurios techninė pagalba yra reikalinga.
 2. Kai galimybę suteikti visą būtiną techninę pagalbą tam pačiam telekomunikacijų tinklais perduodamos informacijos perėmimui turi daugiau kaip viena valstybė narė, ETO siunčiamas tik vienai iš jų. Pirmenybė visada teikiama tai valstybei narei, kurioje informacijos perėmimo subjektas yra arba bus.
 3. 1 dalyje nurodytame ETO taip pat nurodoma ši informacija:
 - a) informacija, skirta šio informacijos perėmimo subjektui identifikuoti;
 - b) pageidaujama informacijos perėmimo trukmė ir
 - c) pakankamai techninių duomenų, visų pirma objekto identifikatorius, siekiant užtikrinti, kad ETO galėtų būti įvykdytas.
 4. Išduodančioji institucija ETO nurodo priežastis, kodėl ji mano, kad tyrimo priemonė, kurią prašomą vykdyti, yra svarbi atitinkamam baudžiamajam procesui.
 5. 1 dalyje nurodytą ETO gali būti atsisakyta vykdyti ne tik remiantis 11 straipsnyje nurodytais nepripažinimo ir nevykdymo pagrindais, bet ir jeigu tyrimo priemonės nebūtų leidžiama vykdyti panašioje nacionalinėje byloje. Duodama sutikimą, vykdančioji valstybė gali reikalauti, kad būtų laikomasi visų sąlygų, kurių būtų laikomasi panašioje nacionalinėje byloje.
 6. 1 dalyje nurodytą ETO galima vykdyti:
 - a) nedelsiant perduodant telekomunikacijų tinklais perduodamą informaciją išduodančiajai valstybei arba
 - b) perimant, įrašant ir po to išduodančiajai valstybei perduodant duomenis, gautus perėmus telekomunikacijų tinklais perduodamą informaciją.
- Išduodančioji institucija ir vykdančioji institucija konsultuojasi tarpusavyje siekdamos susitarti, ar informacijos perėmimas turi būti vykdomas laikantis a arba b punkto.
7. Išduodama 1 dalyje nurodytą ETO arba informacijos perėmimo metu išduodančioji institucija, jeigu ji tam turi konkrečią priežastį, taip pat gali prašyti daryti įrašo transkripciją, jį dekoduoti arba iššifruoti, jeigu vykdančioji institucija su tuo sutinka.
 8. Išlaidos, atsirandančios taikant šį straipsnį, padengiamos laikantis 21 straipsnio nuostatų, išskyrus išlaidas, atsirandančias darant perimtų pranešimų transkripciją, juos dekoduojant ir iššifruojant, kurias padengia išduodančioji valstybė.

31 straipsnis

Pranešimas valstybei narei, kurioje yra informacijos perėmimo subjektas ir kurios techninės pagalbos nereikia

1. Tais atvejais, kai siekiant įvykdyti tyrimo priemonę vienos valstybės narės (toliau – perimančioji valstybė) kompetentinga institucija duoda leidimą perimti telekomunikacijos tinklais perduodamą informaciją, o nurodyme perimti informaciją nurodytas informacijos perėmimo subjekto susižinojimo adresas naudojamas kitos valstybės narės (toliau – valstybė, kuriai pranešama), kurios techninės pagalbos nereikia informacijos perėmimui įvykdyti, teritorijoje, perimančioji valstybė informuoja valstybės, kuriai pranešama, kompetentingą instituciją apie informacijos perėmimą:
 - a) prieš perimant informaciją – tais atvejais, kai nurodymo atlikti informacijos perėmimą pateikimo metu perimančiosios valstybės kompetentinga institucija žino, kad informacijos perėmimo subjektas yra arba bus valstybės, kuriai pranešama, teritorijoje;
 - b) informacijos perėmimo metu arba perėmus informaciją – iškart po to, kai tampa žinoma, kad informacijos perėmimo subjektas informacijos perėmimo metu yra arba buvo valstybės, kuriai pranešama, teritorijoje.

2. 1 dalyje nurodytas pranešimas siunčiamas naudojant C priede nustatytą formą.
3. Tuo atveju, kai panašioje nacionalinėje byloje nebūtų leidžiama perimti informacijos, valstybės, kuriai pranešama, kompetentinga institucija nedelsdama ir vėliausiai per 96 valandas nuo 1 dalyje nurodyto pranešimo gavimo gali pranešti perimančiosios valstybės narės kompetentingai institucijai:
 - a) kad informacijos perėmimo negalima vykdyti arba jis turi būti nutrauktas ir
 - b) prireikus – kad visa medžiaga, jau perimta, kol informacijos perėmimo subjektas buvo jos teritorijoje, negali būti naudojama arba gali būti naudojama tik laikantis jos nurodytų sąlygų. Valstybės, kuriai pranešama, kompetentinga institucija informuoja perimančiosios valstybės kompetentingą instituciją apie priežastis, kuriomis grindžiamos tos sąlygos.
4. 2 dalyje nurodytiems pranešimams *mutatis mutandis* taikoma 5 straipsnio 2 dalis.

VI SKYRIUS

LAIKINOSIOS PRIEMONĖS

32 straipsnis

Laikinosios priemonės

1. Išduodančioji institucija gali išduoti ETO, kad būtų vykdoma priemonė, kuria siekiama laikinai užkirsti kelią objektui, kuris gali būti panaudotas kaip įrodymas, sunaikinimui, pakeitimui, perkėlimui, perdavimui ar perleidimui.
2. Vykdančioji institucija sprendimą dėl laikinosios priemonės priima ir apie ją praneša kuo greičiau ir, kai tai praktiškai įmanoma, – per 24 valandas nuo ETO gavimo.
3. Kai prašoma taikyti 1 dalyje nurodytą laikinąją priemonę, išduodančioji institucija ETO nurodo, ar įrodymai turi būti perduoti išduodančiajai valstybei, ar lieka vykdančiojoje valstybėje. Vykdančioji institucija pripažįsta ir vykdo ETO ir perduoda įrodymus laikydamasi šioje direktyvoje nustatytų procedūrų.
4. Kai, remiantis 3 dalimi, prie ETO pridedamas nurodymas palikti įrodymus vykdančiojoje valstybėje, išduodančioji institucija nurodo 1 dalyje nurodytos laikinosios priemonės panaikinimo datą arba prašymo perduoti įrodymus išduodančiajai valstybei numatomą pateikimo datą.
5. Pasikonsultavusi su išduodančiąja institucija, vykdančioji institucija, laikydamasi savo nacionalinės teisės ir praktikos bei atsižvelgdama į bylos aplinkybes, gali nustatyti atitinkamas sąlygas, kad apribotų laikotarpį, kurį galios 1 dalyje nurodyta laikinoji priemonė. Jei, laikydamasi tų sąlygų, ji numato panaikinti laikinąją priemonę, vykdančioji institucija informuoja išduodančiąją instituciją, kuriai suteikiama galimybė pateikti pastabas. Apie tai, kad 1 dalyje nurodytos priemonės panaikintos, išduodančioji institucija nedelsdama praneša vykdančiajai institucijai apie 1 dalyje nurodytos laikinosios priemonės panaikinimą.

VII SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

33 straipsnis

Pranešimai

1. Ne vėliau kaip 2017 m. gegužės 22 d. kiekviena valstybė narė praneša Komisijai:
 - a) kuri institucija ar institucijos pagal savo nacionalinę teisę yra kompetentinga (-os) pagal 2 straipsnio c ir d punktus, kai ta valstybė narė yra išduodančioji valstybė arba vykdančioji valstybė;
 - b) kuriomis kalbomis ETO yra priimtinas, kaip nurodyta 5 straipsnio 2 dalyje;
 - c) informaciją apie paskirtą centrinę instituciją ar institucijas, jei valstybė narė pageidauja pasinaudoti 7 straipsnio 3 dalyje numatyta galimybe. Ta informacija yra privaloma išduodančiosios valstybės institucijoms.

2. Kiekviena valstybė narė taip pat gali Komisijai pateikti būtinų dokumentų, kurių ji reikalautų pagal 22 straipsnio 4 dalį, sąrašą.
3. Valstybės narės praneša Komisijai apie visus vėlesnius 1 ir 2 dalyse nurodytos informacijos pasikeitimus.
4. Komisija visoms valstybėms narėms ir ETT pateikia visą pagal šį straipsnį gautą informaciją. ETT paskelbia tą informaciją Tarybos sprendimo 2008/976/TVR ⁽¹⁾ 9 straipsnyje nurodytoje interneto svetainėje.

34 straipsnis

Ryšys su kitais teisės aktais, sutartimis ir susitarimais

1. Šia direktyva nuo 2017 m. gegužės 22 d. pakeičiamos šių konvencijų, taikomų valstybėse narėse, kurioms privaloma ši direktyva, atitinkamos nuostatos, nedarant poveikio jų taikymui tarp valstybių narių ir trečiųjų valstybių ir laikinam jų taikymui pagal 35 straipsnį:
 - a) 1959 m. balandžio 20 d. Europos Tarybos konvencijos dėl savitarpio pagalbos baudžiamosiose bylose, jos dviejų papildomų protokolų ir pagal jos 26 straipsnį sudarytų dvišalių susitarimų;
 - b) Konvencijos dėl Šengeno susitarimo įgyvendinimo;
 - c) Konvencijos dėl Europos Sąjungos valstybių narių savitarpio pagalbos baudžiamosiose bylose ir jos protokolo.
2. Pamatinis sprendimas 2008/978/TVR pakeičiamas šia direktyva visų valstybių narių, kurioms ši direktyva privaloma, atžvilgiu. Pamatinio sprendimo 2003/577/TVR nuostatos dėl įrodymų arešto pakeičiamos šia direktyva visų valstybių narių, kurioms ši direktyva privaloma, atžvilgiu.

Valstybių narių, kurioms ši direktyva privaloma, atžvilgiu nuorodos į pamatinį sprendimą 2008/978/TVR ir, įrodymų užfiksavimo klausimu, į pamatinį sprendimą 2003/577/TVR laikomos nuorodomis į šią direktyvą.

3. Be šios direktyvos, valstybės narės gali po 2017 m. gegužės 22 d. sudaryti arba toliau taikyti dvišales ar daugiašales sutartis ar susitarimus su kitomis valstybėmis narėmis tik tokia apimtimi, kokia jais sudaromos galimybės labiau sustiprinti šios direktyvos tikslus ir padėti supaprastinti ar toliau palengvinti įrodymų rinkimo procedūras, su sąlyga, kad užtikrinamos šioje direktyvoje nustatyto lygio apsaugos priemonės.
4. Valstybės narės ne vėliau kaip 2017 m. gegužės 22 d. praneša Komisijai apie 3 dalyje nurodytas galiojančias sutartis ir susitarimus, kuriuos jos pageidauja toliau taikyti. Be to, valstybės narės per tris mėnesius nuo 3 dalyje nurodytos naujos sutarties ar susitarimo pasirašymo praneša apie juos Komisijai.

35 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio priemonės

1. Iki 2017 m. gegužės 22 d. gautiems savitarpio pagalbos prašymams toliau taikomi galiojantys teisės aktai dėl savitarpio pagalbos baudžiamosiose bylose. Sprendimams areštuoti įrodymus pagal Pamatinį sprendimą 2003/577/TVR, gautiems iki 2017 m. gegužės 22 d., taip pat taikomas tas patatinis sprendimas.
2. Jei ETO yra priimtas remiantis sprendimu dėl arešto pagal Pamatinį sprendimą 2003/577/TVR, jam *mutatis mutandis* taikoma 8 straipsnio 1 dalis.

⁽¹⁾ 2008 m. gruodžio 16 d. Tarybos sprendimas 2008/976/TVR dėl Europos teisminio tinklo (OL L 348, 2008 12 24, p. 130).

36 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės imasi priemonių, būtinų, kad šios direktyvos būtų laikomasi ne vėliau kaip 2017 m. gegužės 22 d.
2. Valstybės narės, priimdamos šias priemones, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.
3. Valstybės narės ne vėliau kaip 2017 m. gegužės 22 d. perduoda Komisijai nuostatų, kuriomis į jų nacionalinę teisę perkeliama joms pagal šią direktyvą nustatyti įpareigojimai, tekstą.

37 straipsnis

Taikymo ataskaita

Komisija ne vėliau kaip po penkerių metų nuo 2014 m. gegužės 21 d., remdamasi kiekybine ir kokybine informacija, įskaitant visų pirma direktyvos poveikio bendradarbiavimui baudžiamosiose bylose ir asmenų apsaugai įvertinimą ir nuostatų dėl telekomunikacijų tinklais perduodamos informacijos perėmimo įgyvendinimo įvertinimą atsižvelgiant į techninę pažangą, pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai šios direktyvos taikymo ataskaitą. Prireikus kartu su ataskaita pateikiami pasiūlymai dėl šios direktyvos pakeitimų.

38 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

39 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva pagal Sutartį skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje 2014 m. balandžio 3 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

M. SCHULZ

Tarybos vardu

Pirmininkas

D. KOURKOULAS

A PRIEDAS

EUROPOS TYRIMO ORDERIS (ETO)

Ši ETO išdavė kompetentinga institucija. Išduodančioji institucija patvirtina, kad išduoti ši ETO yra būtina ir proporcinga jame nurodyto proceso tikslu, atsižvelgiant į įtariamojo arba kaltinamojo teises, ir kad prašomas tyrimo priemonės panašioje nacionalinėje byloje būtų galima prašyti įvykdyti tomis pačiomis sąlygomis. Prašau įvykdyti toliau nurodytą tyrimo priemonę ar priemones, deramai atsižvelgiant į tyrimo konfidencialumą, ir perduoti įrodymus, gautus vykdant ETO.

A SKIRSNIS

Išduodančioji valstybė

Vykdančioji valstybė:

B SKIRSNIS. **Skuba**

Nurodykite, ar klausimas skubus dėl:

☐ to, kad įrodymai slepiami ar sunaikinti☐ to, kad greitai įvyks teismo posėdis☐ Any other reason

kitos priežasties:

ETO vykdymo terminai nustatyti Direktyvoje 2014/41/ES. Tačiau jei būtinas trumpesnis ar konkretus terminas, nurodykite datą ir priežastį:

.....
.....
.....

C SKIRSNIS. Vykdytina (-os) tyrimo priemonė (-ės)

1. Apibūdinkite reikalingą (-as) pagalbos / tyrimo priemonę (-es) IR, jei taikytina, nurodykite, ar tai yra viena iš šių tyrimo priemonių:

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

☐ Informacijos arba įrodymų, kuriuos vykdančioji institucija jau turi, suteikimas☐ Policijos įstaigų ar teisminių institucijų duomenų bazėse turimos informacijos suteikimas☐ Apklausa☐ liudytojo☐ eksperto☐ įtariamojo ar kaltinamojo☐ nukentėjusiojo☐ trečiojo asmens☐ Asmenų, turinčių konkretaus telefono numerio abonementą arba IP adresą, nustatymas☐ Laikinas suimtojo perdavimas išduodančiajai valstybei☐ Laikinas suimtojo perdavimas vykdančiajai valstybei

- ☐ Apklausa naudojant vaizdo konferenciją ar kitas garso ir vaizdo perdavimo priemones
- ☐ liudytojo
 - ☐ eksperto
 - ☐ įtariamojo ar kaltinamojo
- ☐ Apklausa naudojant telefoninę konferenciją
- ☐ liudytojo
 - ☐ eksperto
- ☐ Informacija apie banko ir kitas finansines sąskaitas
- ☐ Informacija apie banko ir kitas finansines operacijas
- ☐ Tyrimo priemonė, pagal kurią įrodymus reikia rinkti tikrąjį laiką, nuolat ir tam tikrą laikotarpį
- ☐ banko ar kitų finansinių operacijų kontrolė
 - ☐ kontroliuojamasis gabenimas
 - ☐ kita
- ☐ Slaptasis tyrimas
- ☐ Telekomunikacijų tinklais perduodamos informacijos perėmimas
- ☐ Laikinoji (-osios) priemonė (-ės), kuria (kuriomis) užkertamas kelias objektui, kuris gali būti panaudotas kaip įrodymas, sunaikinimui, pakeitimui, perkėlimui, perdavimui arba perleidimui

D SKIRSNIS. Ryšys su ankstesniu ETO

Nurodykite, ar šiuo ETO papildomas ankstesnis ETO. Jei taikytina, pateikite informaciją, reikalingą ankstesniam ETO nustatyti (ETO išdavimo datą, instituciją, kuriai jis buvo perduotas, ir, jei žinoma, ETO perdavimo datą, taip pat išduodančiosios ir vykdančiosios institucijų suteiktus numerius):

.....

.....

Jei taikytina, nurodykite, ar toje pačioje byloje ETO jau buvo pateiktas kitai valstybei narei:

.....

E SKIRSNIS. Atitinkamo asmens tapatybė

1. Nurodykite visą žinomą informaciją apie i) fizinio (-ių) arba ii) juridinio (-ių) asmens (-ų), su kuriuo (-iais) susijusi tyrimo priemonė, tapatybę (jei yra daugiau kaip vienas susijęs asmuo, nurodykite informaciją apie kiekvieną asmenį):

i) Fizinio (-ių) asmens (-ų) atveju

Pavardė:

Vardas (-ai):

Kiti turintys reikšmės vardai (pavardės) (jei taikytina):

Slapyvardis (jei taikytina):

Lytis:

Pilietybė:

Asmens kodas arba socialinio draudimo numeris:

Asmens dokumento (-ų) (asmens tapatybės kortelės, paso) rūšis ir numeris (jei žinoma):

.....

Gimimo data:

Gimimo vieta:

Gyvenamoji vieta ir (arba) žinomas adresas; jei adresas nežinomas, nurodykite paskutinį žinomą adresą:

.....

Kalba (-os), kurią (-ias) asmuo supranta:

.....

ii) Juridinio (-ių) asmens (-ų) atveju

Pavadinimas:

Juridinio asmens rūšis:

Sutrumpintas pavadinimas, paprastai naudojamas pavadinimas ar firmos pavadinimas, jei taikytina:

.....

Registruota buveinė:

Registracijos numeris:

Juridinio asmens adresas:

Juridinio asmens atstovo vardas ir pavardė:

Apibūdinkite atitinkamo asmens dabartinę procesinę padėtį:

☐ įtariamasis ar kaltinamasis☐ nukentėjusysis☐ liudytojas☐ ekspertas☐ trečiasis asmuo☐ kita (nurodykite):

2. Nurodykite, kur bus vykdoma tyrimo priemonė, jei ši vieta skiriasi nuo pirmiau nurodyto adreso:

.....

.....

3. Nurodykite bet kokią kitą informaciją, padėsiančią įvykdyti ETO:

.....

.....

F SKIRSNIS. Proceso, dėl kurio išduotas ETO, rūšis:

☐ a) baudžiamasis procesas, kurį pradėjo teisminė institucija ar kuris gali būti pradėtas teisminėje institucijoje dėl nusikalstamos veikos pagal išduodančiosios valstybės nacionalinę teisę, arba☐ b) administracinių institucijų pradėtas procesas dėl veikų, už kurias pagal išduodančiosios valstybės nacionalinę teisę baudžiama kaip už teisės normų pažeidimus ir kai dėl jų gali būti priimtas sprendimas pradėti procesą teisme, turinčiame jurisdikciją visų pirma baudžiamosiose bylose, arba☐ c) teisminių institucijų pradėtas procesas dėl veikų, už kurias pagal išduodančiosios valstybės nacionalinę teisę baudžiama kaip už teisės normų pažeidimus ir kai dėl jų gali būti priimtas sprendimas pradėti procesą teisme, turinčiame jurisdikciją visų pirma baudžiamosiose bylose;☐ d) a, b ir c punktuose nurodytų rūšių procesas dėl nusikalstamų veikų ar pažeidimų, už kuriuos išduodančiojoje valstybėje gali būti patrauktas atsakomybėn arba baudžiamas juridinis asmuo.

G SKIRSNIS. ETO išdavimo pagrindai

1. Faktų santrauka

Nurodykite priežastis, kodėl buvo išduotas ETO, be kita ko, pateikite svarbiausių faktų santrauką, aprašykite nusikalstamas veikas, kuriomis asmuo kaltinamas arba kurios tiriamos, esamą tyrimo stadiją, kokių nors rizikos veiksnių atsiradimo priežastis ir bet kurią kitą svarbią informaciją.

.....

.....

.....

2. Nusikalstamos (-ų) veikos (-ų), dėl kurios (-ių) išduodamas ETO, pobūdis ir teisinis kvalifikavimas bei taikytina įstatymo / kodekso nuostata:

.....

.....

.....

3. Ar už nusikalstamą veiką, dėl kurios išduotas ETO, baudžiama išduodančiojoje valstybėje laisvės atėmimo bausme arba įkalinimu, kurio ilgiausias terminas – ne mažiau kaip 3 metai, kaip nustatyta išduodančiosios valstybės įstatymuose, ir ar ji įtraukta į toliau pateiktą sąrašą? (Pažymėkite atitinkamą langelį)

- ☐ dalyvavimas nusikalstamoje organizacijoje,
- ☐ terorizmas,
- ☐ prekyba žmonėmis,
- ☐ seksualinis vaikų išnaudojimas ir vaikų pornografija,
- ☐ neteisėta prekyba narkotinėmis ir psichotropinėmis medžiagomis,
- ☐ neteisėta prekyba ginklais, šaudmenimis ir sprogmenimis,
- ☐ korupcija,
- ☐ sukčiavimas, įskaitant sukčiavimą, kuriuo daromas poveikis Europos Sąjungos finansiniams interesams, kaip apibrėžta 1995 m. liepos 26 d. Konvencijoje dėl Europos Bendrijų finansinių interesų apsaugos,
- ☐ nusikalstamu būdu įgytų pajamų legalizavimas,
- ☐ valiutos, įskaitant eurą, klastojimas,
- ☐ elektroniniai nusikaltimai,
- ☐ nusikaltimai aplinkai, įskaitant neteisėtą prekybą nykstančių rūšių gyvūnais ir nykstančių rūšių bei veislių augalais,
- ☐ sąlygų neteisėtai atvykti į šalį ir joje gyventi sudarymas,
- ☐ nužudymas, sunkus kūno sužalojimas,
- ☐ neteisėta prekyba žmogaus organais ir audiniais,
- ☐ žmogaus pagrobimas, neteisėtas laisvės atėmimas ir žmogaus pagrobimas įkaitu,
- ☐ rasizmas ir ksenofobija,
- ☐ organizuotas ar ginkluotas apiplėšimas,
- ☐ neteisėta prekyba kultūros vertybėmis, įskaitant antikvarines vertybes ir meno kūrinius,
- ☐ sukčiavimas,
- ☐ reketas ir turto prievartavimas,
- ☐ gaminių klastojimas ir piratavimas,
- ☐ administracinių dokumentų klastojimas ir prekyba suklustotais dokumentais,
- ☐ mokėjimo priemonių klastojimas,
- ☐ neteisėta prekyba hormoninėmis medžiagomis ir kitomis augimą skatinančiomis medžiagomis,
- ☐ neteisėta prekyba branduolinėmis ar radioaktyviosiomis medžiagomis,
- ☐ prekyba vogtomis transporto priemonėmis,
- ☐ išžaginimas,
- ☐ padegimas,
- ☐ Tarptautinio baudžiamojo teismo jurisdikcijai priskirti nusikaltimai,
- ☐ neteisėtas orlaivių arba laivų užgrobimas,
- ☐ sabotžas.

H SKIRSNIS. Tam tikroms priemonėms keliama papildomi reikalavimai

Užpildykite atitinkamus skirsnius, taikomus prašomai (-oms) tyrimo priemonei (-ėms):

H1 SKIRSNIS. Suimtojo perdavimas

1) Jei tyrimo tikslu prašoma suimtąjį laikinai perduoti išduodančiajai valstybei, nurodykite, ar asmuo davė sutikimą dėl šios priemonės:

☐ Taip ☐ Ne ☐ Prašau gauti asmens sutikimą

2) Jei tyrimo tikslu prašoma suimtąjį laikinai perduoti vykdančiajai valstybei, nurodykite, ar asmuo davė sutikimą dėl šios priemonės:

☐ Taip ☐ Ne

H2 SKIRSNIS. Vaizdo ar telefoninė konferencija arba kitos garso ir vaizdo perdavimo priemonės

Jei prašoma surengti apklausą naudojant vaizdo konferenciją ar telefoninę konferenciją arba kitas garso ir vaizdo perdavimo priemones:

Nurodykite institucijos, kuri atliks apklausą, pavadinimą (kontaktinius duomenis / kalbą):

.....

Nurodykite priežastis, dėl kurių prašoma įvykdyti šią priemonę:

.....

☐ a) Apklausą naudojant vaizdo konferenciją ar kitas garso ir vaizdo perdavimo priemones:

☐ įtariamasis ar kaltinamasis davė savo sutikimą

☐ b) Apklausą naudojant telefoninę konferenciją

H3 SKIRSNIS. Laikinosios priemonės

Jei prašoma taikyti laikinąją priemonę, kuria užkertamas kelias objekto, kuris gali būti panaudotas kaip įrodymas, sunaikinimui, pakeitimui, perkėlimui, perdavimui arba perleidimui, nurodykite, ar:

☐ objektas turi būti perduotas išduodančiajai valstybei

☐ objektas turi likti vykdančiojoje valstybėje; nurodykite numatomą datą:

laikinosios priemonės panaikinimo:

kito prašymo dėl objekto pateikimo:

H4 SKIRSNIS. Informacija apie banko ir kitas finansines sąskaitas

1) Jei prašoma suteikti informacijos apie banko sąskaitas arba kitas finansines sąskaitas, kurias asmuo turi ar kontroliuoja, kiekvienos iš jų atveju nurodykite priežastis, kodėl, jūsų manymu, ši priemonė yra svarbi baudžiamojo proceso tikslais ir kokių pagrindų manote, kad sąskaita turima vykdančiojoje valstybėje esančiuose bankuose:

☐ informacija apie banko sąskaitas, kurias asmuo turi arba kurių atžvilgiu jis (ji) turi įgaliojimą

☐ informacija apie kitas finansines sąskaitas, kurias asmuo turi arba kurių atžvilgiu jis (ji) turi įgaliojimą

.....

.....

.....

.....

2) Jei prašoma suteikti informacijos apie banko operacijas ar kitas finansines operacijas, kiekvienos iš jų atveju nurodykite priežastis, kodėl, jūsų manymu, ši priemonė yra svarbi baudžiamojo proceso tikslais:

- ☐ informacija apie banko operacijas
☐ informacija apie kitas finansines operacijas

.....

Nurodykite atitinkamą laikotarpį ir susijusias sąskaitas

.....

H5 SKIRSNIS. Tyrimo priemonės, pagal kurias įrodymus reikia rinkti tikruoju laiku, nuolat ir tam tikrą laikotarpį

Jei prašoma įvykdyti tokią tyrimo priemonę, nurodykite priežastis, kodėl, jūsų manymu, prašoma informacija yra svarbi baudžiamojo proceso tikslais

.....

H6 SKIRSNIS. Slaptieji tyrimai

Jei prašoma atlikti slaptaį tyrimą, nurodykite priežastis, kodėl, jūsų manymu, tyrimo priemonė gali būti svarbi baudžiamojo proceso tikslais

.....

H7 SKIRSNIS. Telekomunikacijų tinklais perduodamos informacijos perėmimas

1) Jei prašoma atlikti telekomunikacijų tinklais perduodamos informacijos perėmimą, nurodykite priežastis, kodėl, jūsų manymu, tyrimo priemonė yra svarbi baudžiamojo proceso tikslais

.....

2) Pateikite šią informaciją:

a) informacija, skirta šio informacijos perėmimo subjektui identifikuoti:

.....

b) pageidaujama informacijos perėmimo trukmė:

.....

c) techniniai duomenys (visų pirma objekto identifikatorius, pavyzdžiui, mobilusis telefonas, fiksuoto ryšio telefonas, el. pašto adresas, interneto ryšys) siekiant užtikrinti, kad ETO būtų galima įvykdyti:

.....

3) Nurodykite, kuriam vykdymo būdai teikiate pirmenybę

- ☐ perdavimui nedelsiant
☐ įrašymui ir vėlesniam perdavimui

Nurodykite, ar taip pat reikia atlikti perimtos informacijos transkripciją, dekodavimą ar iššifravimą *:

.....

* Atkreipkite dėmesį į tai, kad transkripcijos, dekodavimo ar iššifravimo išlaidas turi padengti išduodančioji valstybė.

I SKIRSNIS. Formalumai ir procedūros, kuriuos prašoma atlikti vykdant prašymą**1. Pažymėkite ir užpildykite (jei taikytina)**

☐ Prašoma, kad vykdančioji institucija laikytųsi šių formalumų ir procedūrų (...):

.....

.....

2. Pažymėkite ir užpildykite (jei taikytina)

☐ Prašoma, kad vienas ar keli išduodančiosios valstybės pareigūnai padėtų vykdančiosios valstybės kompetentingoms institucijoms vykdyti ETO.

Pareigūnų kontaktiniai duomenys:

.....

.....

Kalbos, kurios gali būti vartojamos ryšiams palaikyti:

.....

J SKIRSNIS. Teisių gynimo priemonės**1. Nurodykite, ar jau buvo prašyta taikyti teisės gynimo priemonę dėl ETO išdavimo, o jei taip, pateikite išsamesnės informacijos (teisių gynimo priemonės aprašymą, įskaitant tai, kokių veiksmų reikia imtis, ir terminus):**

.....

.....

2. Išduodančiosios valstybės institucija, kuri gali pateikti papildomos informacijos apie procedūras dėl prašymo taikyti teisės gynimo priemones išduodančiojoje valstybėje ir apie tai, ar prieinamos teisinės pagalbos bei vertimo žodžiu ir raštu paslaugos:

Pavadinimas:

Kontaktinis asmuo (jei taikytina):

Adresas:

Tel.: (šalies kodas) (srities / miesto kodas)

Faks.: (šalies kodas) (srities / miesto kodas)

El. paštas :

K SKIRSNIS. Duomenys apie instituciją, kuri išdavė ETO

Pažymėkite institucijos, kuri išdavė ETO, rūšį:

☐ teisminė institucija

☐ *bet kuri kita kompetentinga institucija, kaip apibrėžta išduodančiosios valstybės teisėje

* Taip pat užpildykite L skirsnį.

Institucijos pavadinimas:

.....

Atstovo vardas ir pavardė / kontaktinio punkto pavadinimas:

.....

Bylos numeris:

Adresas:

Tel.: (šalies kodas) (srities / miesto kodas)

Faks.: (šalies kodas) (srities / miesto kodas)

El. paštas:

Kalbos, kuriomis galima palaikyti ryšį su išduodančiąja institucija:

.....

Asmens (ų), su kuriuo (iais) galima susisiekti dėl papildomos informacijos arba aptarti praktinius įrodymų perdavimo aspektus, kontaktiniai duomenys, jei jie skiriasi nuo pirmiau nurodytų duomenų:

Vardas ir pavardė / pareigos / organizacija:

Adresas:

El. paštas / kontaktinis tel.:

Išduodančiosios institucijos pareigūno ir (arba) atstovo, patvirtinančio ETO turinio tikslumą ir teisingumą, parašas:

Pavadinimas:

Užimamos pareigos (pavadinimas / rangas):

Data:

Oficialus antspaudas (jei toks naudojamas)

L skirsnis. Duomenys apie teisminę instituciją, kuri patvirtino ETO

Nurodykite teisminės institucijos, kuri patvirtino šį ETO, rūšį:

- ☐ a) teisėjas ar teismas
- ☐ b) tyrimą atliekantis teisėjas
- ☐ c) prokuroras

Oficialus patvirtinančiosios institucijos pavadinimas:

.....

Jos atstovo vardas ir pavardė:

.....

Užimamos pareigos (pavadinimas / rangas):

.....

Bylos numeris:

Adresas:

.....

Tel.: (šalies kodas) (srities / miesto kodas)

Faks.: (šalies kodas) (srities / miesto kodas)

El. paštas:

Kalbos, kuriomis galima palaikyti ryšius su patvirtinančiąja institucija:

.....

Nurodykite, ar vykdančiajai institucijai pagrindinis kontaktinis punktas turėtų būti:

- ☐ išduodančioji institucija
- ☐ patvirtinančioji institucija

Patvirtinančiosios institucijos pareigūno parašas ir duomenys:

Pavadinimas:

Užimamos pareigos (pavadinimas / rangas):

Data:

Oficialus antspaudas (jei toks naudojamas):

B PRIEDAS

ETO GAVIMO PATVIRTINIMAS

Šią formą turi užpildyti vykdančiosios valstybės institucija, kuri gavo toliau nurodytą ETO.

A) ATITINKAMAS ETO

Institucija, kuri išdavė ETO:

.....

Bylos numeris:

Išdavimo data:

Gavimo data:

B) INSTITUCIJA, KURI GAVO ETO ⁽¹⁾

Oficialus kompetentingos institucijos pavadinimas:

.....

Jos atstovo vardas ir pavardė:

.....

Užimamos pareigos (pavadinimas / rangas):

.....

Adresas:

.....

.....

.....

Tel.: (šalies kodas) (srities / miesto kodas).....

Faks.: (šalies kodas) (srities / miesto kodas).....

El. paštas:

Bylos numeris:

Kalbos, kuriomis galima palaikyti ryšius su institucija:

.....

C) KOMPETENTINGA INSTITUCIJA, KURIAI B PUNKTE NURODYTA INSTITUCIJA PERDAVĖ ETO (JEI TAIKYTINA)

Oficialus institucijos pavadinimas:

.....

Jos atstovo vardas ir pavardė:

.....

Užimamos pareigos (pavadinimas / rangas):

.....

Adresas:

.....

.....

.....

Tel.: (šalies kodas) (srities / miesto kodas)

Faks.: (šalies kodas) (srities / miesto kodas).....

El. paštas:

Perdavimo data:.....

Bylos numeris:

Kalba (os), kuri (ios) gali būti vartojama (os) palaikant ryšius:

.....

⁽¹⁾ Šį skirsnį turi užpildyti kiekviena valdžios institucija, kuri gavo ETO. Ši pareiga tenka valdžios institucijai, kuri yra kompetentinga pripažinti bei vykdyti ETO, ir, jei taikytina, centrinei valdžios institucijai arba valdžios institucijai, kuri perdavė ETO kompetentingai valdžios institucijai.

D) BET KURI KITA INFORMACIJA, KURI GALI BŪTI SVARBI IŠDUODANČIAJAI INSTITUCIJAI:

.....
.....
.....

E) PARAŠAS IR DATA

Parašas:

Data:

Oficialus antspaudas (jei toks naudojamas):

C PRIEDAS

PRANEŠIMAS

Ši forma naudojama siekiant pranešti valstybei narei apie telekomunikacijų tinklais perduodamos informacijos perėmimą, kuris jos teritorijoje bus atliekamas, yra atliekamas ar buvo atliktas be jos techninės pagalbos. Informuoju (valstybė narė, kuriai pranešama) apie informacijos perėmimą.

A) ⁽¹⁾ KOMPETENTINGA INSTITUCIJA

Oficialus perimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos pavadinimas:

.....

Jos atstovo vardas ir pavardė:

.....

Užimamos pareigos (pavadinimas / rangas):

.....

Adresas:

.....

.....

.....

Tel.: (šalies kodas) (srities / miesto kodas).....

Faks.: (šalies kodas) (srities / miesto kodas).....

El. paštas:

Bylos numeris:

Išdavimo data:

Kalbos, kuriomis galima palaikyti ryšius su institucija:

.....

B) INFORMACIJA APIE INFORMACIJOS PERĖMIMĄ

I) Informacija apie dabartinę padėtį: šis pranešimas pateikiamas (pažymėkite)

- ☐ prieš perimant informaciją
- ☐ informacijos perėmimo metu
- ☐ perėmus informaciją

II) (Numatoma) informacijos perėmimo trukmė (žinoma išduodančiajai institucijai):

....., nuo

III) Informacijos perėmimo objektas: (telefono numeris, IP adresas ar el. paštas)

.....

IV) Atitinkamų asmenų tapatybė

Nurodykite visą žinomą informaciją apie i) fizinio (-iu) ar ii) juridinio (-iu) asmens (-ų), kurio (-ių) atžvilgiu pradėtas / gali būti pradėtas procesas, tapatybę:

i) Fizinio (-iu) asmens (-ų) atveju

Pavardė:.....

Vardas (-ai):

Kiti turintys reikšmės vardai (pavardės) (jei taikytina):

Slapyvardis (jei taikytina):

Lytis:.....

Pilietybė:

Asmens kodas arba socialinio draudimo numeris:.....

⁽¹⁾ Nurodyta valdžios institucija yra ta, su kuria turėtų būti susisiekiama ateityje palaikant ryšius su išduodančiąja valstybe.

Gimimo data:.....

Gimimo vieta:

Gyvenamoji vieta ir (arba) žinomas adresas; jei adresas nežinomas, nurodykite paskutinį žinomą adresą:

.....

Kalba (-os), kurią (-ias) asmuo supranta:

.....

ii) Juridinio (-ių) asmens (-ų) atveju

Pavadinimas:

Juridinio asmens rūšis:

Sutrumpintas pavadinimas, paprastai naudojamas pavadinimas ar firmos pavadinimas (jei taikytina):

.....

Registruota buveinė:

Registracijos numeris:.....

Juridinio asmens adresas:

Juridinio asmens atstovo vardas ir pavardė ir kontaktiniai duomenys:

V) Informacija apie šio perėmimo tikslą:

Nurodykite visą institucijai, kuriai pranešama, reikalingą informaciją, įskaitant bylos aplinkybių aprašymą, nusikalstamos (-ų) veikos (-ų) teisinį kvalifikavimą ir taikytiną įstatymo / kodekso nuostatą, kad ji galėtų įvertinti:

- ☐ ar perėmimas būtų sankcionuotas panašioje nacionalinėje byloje, ir ar gauta medžiaga gali būti naudojama teismo procese
- ☐ tais atvejais, kai perėmimas jau atliktas, ar ta medžiaga gali būti naudojama teismo procese.

.....

.....

.....

.....

.....

Atkreipkite dėmesį į tai, kad bet koks prieštaravimas dėl perėmimo arba jau perimtos medžiagos naudojimo turi būti pareikštas ne vėliau kaip per 96 val. nuo šio pranešimo gavimo.

C) PARAŠAS IR DATA

Parašas:

Data:

Oficialus antspaudas (jei toks naudojamas):

D PRIEDAS

11 STRAIPSNYJE NURODYTOS NUSIKALSTAMŲ VEIKŲ KATEGORIJOS

- dalyvavimas nusikalstamoje organizacijoje,
 - terorizmas,
 - prekyba žmonėmis,
 - seksualinis vaikų išnaudojimas ir vaikų pornografija,
 - neteisėta prekyba narkotinėmis ir psichotropinėmis medžiagomis,
 - neteisėta prekyba ginklais, šaudmenimis ir sprogmenimis,
 - korupcija,
 - sukčiavimas, įskaitant sukčiavimą, kuriuo daromas poveikis Europos Sąjungos finansiniams interesams, kaip apibrėžta 1995 m. liepos 26 d. Konvencijoje dėl Europos Bendrijų finansinių interesų apsaugos,
 - nusikalstamu būdu įgytų pajamų legalizavimas,
 - valiutos, įskaitant eurą, klastojimas,
 - elektroniniai nusikaltimai,
 - nusikaltimai aplinkai, įskaitant neteisėtą prekybą nykstančių rūšių gyvūnais ir nykstančių rūšių bei veislių augalais,
 - sąlygų neteisėtai atvykti į šalį ir joje gyventi sudarymas,
 - nužudymas, sunkus kūno sužalojimas,
 - neteisėta prekyba žmogaus organais ir audiniais,
 - žmogaus pagrobimas, neteisėtas laisvės atėmimas ir žmogaus pagrobimas įkaitu,
 - rasizmas ir ksenofobija,
 - organizuotas ar ginkluotas apiplėšimas,
 - neteisėta prekyba kultūros vertybėmis, įskaitant antikvarines vertybes ir meno kūrinius,
 - sukčiavimas,
 - reketas ir turto prievartavimas,
 - gaminių klastojimas ir piratavimas,
 - administracinių dokumentų klastojimas ir prekyba suklastotais dokumentais,
 - mokėjimo priemonių klastojimas,
 - neteisėta prekyba hormoninėmis ir kitomis augimą skatinančiomis medžiagomis,
 - neteisėta prekyba branduolinėmis ar radioaktyviosiomis medžiagomis,
 - prekyba vogtomis transporto priemonėmis,
 - išžaginimas,
 - padegimas,
 - Tarptautinio baudžiamojo teismo jurisdikcijai priskirti nusikaltimai,
 - neteisėtas orlaivių arba laivų užgrobimas,
 - sabotžas.
-